

KAKSEKOR

One Day Revival Meeting

“Go to All Nations”(Matt 28:19-20)

Date: April 26 2020

**Place: Kaksekor Peniel Presbyterian Church
(Leader: Evangelist Sreyleak Kohn)**

Purpose: “Go to All Nations” (Matt 28:19-20)

**Speaker : Rev. Dr. White Young Jeon, CEMF president
Interpreter: pastor, Ms. Sreyleak Kohn**

Cambodia Education Mission Fellowship

CEMF Kaksekor ONE DAY Revival Lord's Day Worship

1. Date: April 26 2020
2. Place: Kaksekor Peniel Presbyterian Church
(Leader: Evangelist Sreyleak Kohn)
3. Purpose: "Go to All Nations" (Matt 28:19-20)
4. Speaker : Rev. Dr. White Young Jeon, CEMF & CRFI president
5. Interpreter: Evangelist, Ms. Sreyleak Kohn, CEMF staff

Evangelist, Ms Charany Youen, CEMF staff

6. Time Plan:

- 1) 9:00 - 10:00 AM - Lecture 1 (Interpeter: Charany)
- 2) 10:10- 11:10 - Lecture 2 (Interpeter: Charany)
- 3) 11:30 -12:30- Lunch Time
- 4) 1:00 - 2:00 PM - Lord's Day Worship - Sermon 1 (Interp. Sreyleak Kohn)
- 5) 2:00 - 3:00 PM – Meeting (Interp. Sreyleak Kohn)
- 6) 3:00 leaving to the home and the church

7. Sermon:

- 1) Lecture 1 (Mt 28:18-20) Making the Disciples in All nations
- 2) Lecture 2 (Mt 28:19) Go to All Nations
- 3) Sermon 1 (Rom 12:1-2, IPeter 3:20-21) The meaning of Baptism
- 4) Lecture 3 (Mt 28:19) True Offering

8. The Words of God we should hold in this time.

1) Matthew 28:18-20 - And Jesus came and said to them, "All authority in heaven and on earth has been given to me. 19Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, 20teaching them to observe all that I have commanded you. And behold, I am with you always, to the end of the age."

2) Mark 16:15 - “And he said to them, “Go into all the world and proclaim the gospel to the whole creation

3) Mark 16:20 - “And they went out and preached everywhere, while the Lord worked with them and confirmed the message by accompanying signs.”

9. CEMF (Cambodia Educational Mission Fellowship)

A. CEMF Headquarter System

President - Rev. White Young Jeon

Director - Mr. Thy Chhing

Secretary - Ms. Sreyleak Kohn

Treasurer – Ms. Kim Eng Tuy

Assistant Treasurer – Ms. Charany Yoeun

Staffs - Mr. Thy Chhing , Ms. Sreyleak Kohn, Ms. KimEng Tuy, Mrs. Sophors Mil, Ms. Charany Yoeun, Mr. Vireak Yon, Mrs. Kanha, Mrs. Sokhen, Mr. Nalek Pel, Mr. Rithy Chim, Ms. ChanToue, Mr. Sett, Mr. Vong Vin, Mr. Tola, Ms. Naomi, Mr. Pisey Sinn (16 staffs)

B. Branch Church:

Phnom Penh (Vireak) Bailin (Rithy Chim), Kaksekor (Sreyleak Kohn) Ank (Charany Yoeun), Pusart (Thy) Rokabos (Chan Toue) Toul Prich (Pisey) (7 branches)

C. Cell Church: 28 cell churches & EVANGELISM STAFFS in 25 provinces in Cambodia

Pursat Zeo Seven (Thy) Batambang Prum (Rithy) Batambang (Buntan, Poly) Bailin Koy (Vong) Bailin Salakrou HS (Rithy) Ourd Meanchey (Sinat) Song Sang (Nalek) Dungkdang(Nalek) Band Meanchey Poi Pet (Sanit) Band Meanchey Srelor (Sanit) Breah Vehear() Latankiri Endong Mea (Satty, Chab Hon, Lek) Kampong Cham (Kimeng) Kratie() Mondolkiri () Stung Trang (Ketya) Koh Kong (Sothy, Srouch) Takeo (Pisey Naomi) Kampong Saom (Mao) Suvering (Vireak) Prevang () Kep () Tong Knum () Sien Reap() Kandal(Camsay) Kampot (Charany) Phnom Penh (Sokhen) Batambang(Dong Tong)- Total 26 evangelist staffs

D. Staff Telephone:

0968854651(Jeon) 0966092270(Thy) 081974230(Sreyleak) 010645675(Rithy)
069821925(Kimeng)015842552(Charany)0973225065(Vireak) 086965256(Nalek)
0976700671(Vong) 0972121081(Tola) 0965408430 (Sett) 017610461 (Pisey)

+++++

[English Lecture]

Lecture 1 Making the Disciples in All Nations (Mt 28:18-20 || Tim 2:1-2)

And Jesus came and said to them, “All authority in heaven and on earth has been given to me. [19](#)Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, [20](#)teaching them to observe all that I have commanded you. And behold, I am with you always, to the end of the age.”

You then, my child, be strengthened by the grace that is in Christ Jesus, [2](#)and what you have heard from me in the presence of many witnesses entrust to faithful men, a who will be able to teach others also.

Introduction:

In this new year go to all nations by making sure the greatest commission of the Lord (Mt 28:19-20) and proclaim the gospel to all nation to get the new work in the world.

The command of Lord is able to be called for “build his church”, “evangelize all nation with the gospel”, and also “make disciples in all nations through evangelism baptizing, teaching and making them obeyed. II Timothy 2:2 says, “and what you have heard from me in the presence of many witnesses entrust to faithful men,^a who will be able to teach others also. “

If we say this one in more detailed thing, according to Colossians 2:7, we should receive the word of God and obey them and live in the thankful heart.

Today we should decide that first we become his true disciples and we try to make the others become true disciples in this year.

First, what is the disciple?

The Greek, Madetes, disciple in Greek means to make the pupil, and then the disciple is revealed by resembling the teachers. The disciple of the Lord is the one who imitates to the Lord. The world of truth in the Scripture is revealed by imitating the world of truth.

For example, the verse, “hovering of the Spirit of God” (presence, authority and power) is the image of God’s glory that is the copy of God’s glory. The creation of God’s image means to imitate God’s image in thought, word, purpose, motive and result. In other words, it should reveal the character of God, righteousness, mercy and faithfulness.

Basically the Christian life means the life to imitate Christ and the life to imitate the Apostle. In other words, to execute the threefold position of messiah is the main job of the disciple of the Lord. They should keep a prophet role, priestly role and kingship role. This is the disciple and the church. So we should have to become the disciple of the Lord in our vision and in actual lives.

Then what character does the disciple have?

1) He should resemble the righteousness of Christ. It means to imitate the holiness, the basic character not to live worldly life but to live the separated life in the world. Just like Israel entered into the house that the blood was patched on the pillars, as we live the separated life in Christ. As we keep this righteousness we are the disciple of the Lord.

The Lord convicted the Scribe and the Pharisees. As he accepted the convenience but despises the trends of convenience, that is the covetous life and the hypocrite life. When the people made unclean in the sanctuary, he rebuked them, drove them out and claimed the righteousness.

So we should establish the Lordship although we have little convenience, “not my will but your will” And we should have thirsty to righteousness. This is the disciple of the Lord.

2) We should resemble the mercy of Christ. We should be good with righteousness together. Infinitive forgiveness and mercy are our character. The dimension of Christ’s mercy is so high for we should love our enemies. We should bestow the mercy to them “the mercy overcomes the condemnation of God. The disciple of the Lord is the man of mercy.

3) The Christian should resemble the faithfulness. For example, Christ has 100% faithfulness in his thought, his word, and his activity. It means to live in humility. Arrogance makes the nest of false things easily.

The one who three characters are settled in it is the disciple of the Lord. So He works until the purpose shall be accomplished by the presence of Holy Spirit. For example, Peter offered his

whole life through solving this problem. In this New Year We should grow up as the disciple of the Lord and devote ourselves to change our character.

Second, how shall the disciple make?

The command, making his disciple”, that is to imitate the Lord comes out of the Lord. In the early of Korean church had n concern to become disciple but has much concern to receive the special grace through prayer mountain meeting and revival meeting etc. after that they have much concern in the training of discipleship.

In other words, we should establish our neighbors as the loyal priest. In order to a disciple we should make sure four following things.

- 1) We should know the gospel well. We should understand the gospel as we receive the evangelism.
- 2) We should settle devotional life habitually in our lives. It means that we need personal spiritual fellowship with living God.
- 3) We hood grow up in the Word of God well (the Bible Study) They should learn obedience – offering of tithe, keeping the Lord’s day, devotional life.
- 4) They should be made some benefits to the others - the one who establishes the others (I Peter 2:9), the evangelism, the alms, the mission etc.

Third, why should we make disciples?

The purpose of the Lord is to make the disciples in all nations, to evangelize all people. In other words, it points to evangelizing all nations. It is to stay at the climax of the covenant.

In other word it means to enjoy Immanuel that means God will be with God.

It does not mean that in the future we have to enjoy it but now we should enjoy it in the world. Mark 16:20 says, “And they went out and preached everywhere, while the Lord worked with them and confirmed the message by accompanying signs. “The Lord works through the evangelism of the disciple and reveals the sign and confirmed his word.

This is the essence of Immanuel. In other words, 1. Evangelism 2. Revealing sign (escaping of the devil, revealing new lounge, removing any poison 3. The work of the word of God is revealed by the Holy Spirit. Evangelizing aims on discipleship. This is the reality of God’s kingdom and the restoration of God’s image. In summary three steps, discipleship – evangelizing and restoring God’s image. Then we can live in abundant life.

= Then how can the Christian life stay in peace? I like to follow the Christian life by Calvin because it is summarized well.

- 1) Doctrine – The ten commandment, Lord’s Prayer and the Apostle creed.
- 2) Life - 1) humble obedience, 2) self-denial 3) Cross-bearing 4) sound life in the present life 5) the hope

The discipleship consists of five lives. We need much sacrifice to live these lives because the flesh works severely in us.

My beloved saints,

The church of the Lord is the meeting of true disciples. We should offer much sacrifice to make the disciple of the Lord. They are the disciple of the Lord, not the human disciples. In other word they should lie as the one who imitate the image of God. Like Calvin pointed, we should focus on the humble obedience, self-denial, cross-bearing, participating into the present life and the life of hope. In fact, it points the life of 8 blessing in Matthew chapter 5. May the grace of God be with you in the New Year?

+++++

Lecture 2 - Go to All Nations (Mt 28:19-20)

"Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, 20teaching them to observe all that I have commanded you. And behold, I am with you always, to the end of the age."

Introduction:

In this generation we meet much troubles, those are, political issues, economical issues, cultural issues and social issues. We are wandering before these issues in the contemporary day to find out some solution. Then that our solution is to restore the evangelism activity that the church has the primary mission, we believe in it. In South Korea, the United States of America and Cambodia our actual solution way is to return to the great commission in Matthew 28:19-20 and obey the direction as the primary mission of the church. In this time, we think how much is it important and why is it so primary issue?

When I got mission ministry in Cambodia, I met the baptism issue that the lay believer gave the water baptism to the beginners. The Matthew chapter 28:19-29 reveals four commands, to go all nations, to make them, to teach the Word of God and to make them obey the word I his life. And also Mark chapter 16 reveals the command that walk to the world and proclaim the gospel to them. Here two verbs, to walk and to proclaim, it is summarized by the fact that you have to walk to all nation to proclaim the gospel, evangelism to them.

As we connect with two verses, we can get that the great command of the Lord must be to do evangelism. We know that making disciple is the main mission of the church, what shall we do? It is evangelism. You go to all nations and walk the entire world for evangelism. In a short word, the main mission is to do evangelism in all nations.

What is evangelism?

First, evangelism is the basic activity to build the church.

The church that the Lord said to build his church should be begun with evangelism. The primary activity that the Apostles received was the evangelism. We should proclaim the gospel to build the church of the Lord. As we proclaim the Word of God, somebody listen to it and repent and believes in it through the work of the Holy Spirit. This is the apostolic command to the church. If the church is not apostolic, it loses the apostolic authority, power and presence. What is the apostolic mark of the early church? It was the evangelism towards the world. The last will that the Lord remained to the church was evangelism.

Basically the Christian was called for as the powerful one I Christ. But as they ignore that price, they began to be corrupted and lost the image of Christ. The state that Christ will be with them shall be happen in the evangelist in their experience. Because the wonderful experience that shall be happened in the evangelist and the missionary is Immanuel, they walk in the blessed way.

Although the evangelism itself reveals the image of righteousness, mercy and faithfulness in the obscure state in the world, just it is the key to open the door of heaven. In this year we should use this key in our lives.

Second, all nations are the object of our evangelism.

The “nation” term was appeared at first after the event of the tower of Babel. (Gen 11:8). This term, family, society, nation, country etc. have been used until today; now 260 countries are in the world. The Lord commands us to go to all nations. Here, we find out that the Lord has much concern to evangelize all families. We should go to 4000 villages in 25 provinces in Cambodia with the gospel according to the command of Jesus Christ.

The Lord wants to evangelize all nations by starting at the unit of a family and spreading to all nations or, all tribes. As a mountain tribe accepted the gospel, the faith shall be spread to the other people and the other nations of the Eastern Southern Asian countries through the power of Holy Spirit. So we know that evangelizing one family is so important.

When the Holy Spirit works, the effective is powerful. So we should challenge to evangelizing of all nations in our actual situation.

Third, the evangelism needs the sacrificial activity.

Our time, our body, our materials, our supports etc. request much sacrifice as the mark of fidelity. The missiology means the evangelism that the Christian proclaim the gospel to the other culture. Mark said to proclaim the gospel to every creature in detail. (Mk 16:15) We should start baptism, teaching and making them obeyed the Lord in the life and then they should become an evangelist. They should go to all nations and proclaim the gospel to them. This is the greatest command of the Lord. We should make sure it and also we should serve the church.

The greatest command of the Lord is evangelism that we should go to all tribes to evangelize all people. So we should check up our activities that we should serve for the evangelism and mission.

+++++

Lecture 3 The Meaning of Baptism (I Peter 3:20-21)

because they formerly did not obey, when God's patience waited in the days of Noah, while the ark was being prepared, in which a few, that is, eight persons, were brought safely through water. [21](#)Baptism, which corresponds to this, now saves you, not as a removal of dirt from the body but as an appeal to God for a good conscience, through the resurrection of Jesus Christ, [22](#)who has gone into heaven and is at the right hand of God, with angels, authorities, and powers having been subjected to him.

Introduction:

I glorify God for his wonderful grace in this vesting into America because my daughter was improved by the grace of God and My mission funds was made by much prayer through a donation person. Basically although I prepared to build CEMF mission center in Phnom Penh with few millions, I did not permit it but I received some amount, So I decided to build the educational building in Bailin because the donation person wanted it to make a memorial center and because Rithy prayed to have the educational building. So on 3-5 2020 we will finish the

construction project for evangelize Bailin villages. As soon as the mission team evangelism meeting will be finished at Bailin, it will be started by the leadership of pastor Rithy Chim. In this time God made me understood precious truth about evangelism and basic truth in my heart. Among them I understood the meaning of baptism through Peter's teaching.

Paul understood that crossing of red sea points the baptism because as the Israelite crossed over the red sea, they experienced their death and their resurrection by faith to Christ's death and resurrection. It means that the symbolism became into the reality.

However, the Apostle Peter understood the event of Noah's flood points the baptism of his people. As Noah's 8 families were resurrected out of the flood by the Ark. we were saved out of miserable sin. So we believe that we experienced death and resurrection. Rom 6: 3-4 says, "Do you not know that all of us who have been baptized into Christ Jesus were baptized into his death? [4](#)We were buried therefore with him by baptism into death, in order that, just as Christ was raised from the dead by the glory of the Father, we too might walk in newness of life."

Today we want to think what the baptism mean in the Christian?

First, the baptism is the first event, (the first step) to build the church in the world. So the Lord stressed that after evangelism the Apostle should give baptism in the name of trinity God. Matthew 28:19 says, "Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, ". What is the first action the church should do for the believer? It is to bestow the baptism to him.

- We should admit that the church is the meeting of the people who receive the baptism of Holy Spirit and also we admit that the Christian should be baptized by the water in the publically. So we know that without the baptism of Holy Spirit no salvation, without the baptism of the water, no assurance, and no sound Christian church life. This is the real mark of our salvation as some mark, just like circumcision and the rainbow signs.

So when we believe in Christ as my Lord, we should request to have baptism of water as the mark of salvation to the church.

- The infant baptism points the baptism that the Christian parent takes the responsibility to replace the faith of their infants in order to train the covenantal life.

So as we give four questions to them, they should replace the answer before God. After the baby will be grown up, they need to accept the faith again before God by himself with his self-consciousness. Then the baptism has same effectiveness in them. If the covenantal children will be died for some accidents, we believe that he was saved out of miserable sin because he is the people of covenant.

So we respect the baptism in personal life. We admit that the baptism date is better than our birth day.

Second, the baptism is the request that the good conscience pursue on God.

Verse 21 says, Baptism means "as an appeal to God for a good conscience, through the resurrection of Jesus Christ".

This definition reveals Christian has good conscience as the criterion to discern the goodness and the badness, God and Satan, light and darkness.

Here Peter stressed the meaning of baptism more positively. Why? Because the baptism is not the simple sign or, mere symbol life of the salvation. What is baptism?

It is to use the function of good conscience. Here conscience is the standard to know the goodness and wrong thing. David confessed that it is the voluntary heart. Paul taught that we should be careful to keep our good conscience because many people broke his ship of good conscience function in his life. So the Christian lives to follow the Word of God, to seek his kingdom and his will and to the direction of Holy Spirit. What is Christian? He is the man of good conscience. As we were born again in Spirit and in truth, our conscience was risen by the power of Holy Spirit. And to search for living God by communication. So we should clean our honest Spirit by applying the blood of Christ. Holy Spirit works in our heart in applying Christ's death to our sinful heart directly.

So the one who was baptized should enjoy the fellowship with the living God. This is best happy moment in Christian life.

We should experience two events in our heart, death and resurrection in our lives.

This is the true meaning of baptism. Jesus Christ stressed that if anybody does not deny self-denial he cannot follow Christ truly. True baptized person focusses on self-denial in Christ.

Conclusion:

My beloved saints. We should go to all nation to evangelize them and also build the church of Christ by knowing the meaning of baptism in our lives. We are saved out of our sin by accepting Christ cross and his resurrection as mine. So we have the unchangeable mark in us, the baptism of Holy Spirit with the water of Baptism in church lives. So we should enjoy the fellowship with living God out of our good conscience. Then we can glorify God and enjoy God in our lives. Do you have good conscience? Do you enjoy the fellowship? and also do you deny yourself?

May the grace of God be with you.

Sermon 1 True Offering (Jn12:1-8)
--

1Six days before the Passover, Jesus therefore came to Bethany, where Lazarus was, whom Jesus had raised from the dead. 2So they gave a dinner for him there. Martha served, and Lazarus was one of those reclining with him at table. 3Mary therefore took a pound of expensive ointment made from pure nard, and anointed the feet of Jesus and wiped his feet with her hair. The house was filled with the fragrance of the perfume. 4But Judas Iscariot, one of his disciples (he who was about to betray him), said, 5“Why was this ointment not sold for three hundred denarii and given to the poor?” 6He said this, not because he cared about the poor, but because he was a thief, and having charge of the moneybag he used to help himself to what was put into it. 7Jesus said, “Leave her alone, so that she may keep it^c for the day of my burial. 8For the poor you always have with you, but you do not always have me.”

Introduction

In Christian life, to learn true offering is very important because it reflects true faith. When we observe the offering character in us, we can evaluate the level of our faith very well.

Although anybody regulates as one of the best Christians, if he is not faithful in offering attitude, he must be very miserable state. Why? The offering life proves his faith. Does it mean that he offered much money to God? No. What is it? According to the Scripture much money is not much offering and little money is not little offering. The reasonable criteria are not different to the biblical standard.

One day, Jesus watched out an offering box in a synagogue. A rich man put much gold money and silver money into the offering box, but a poor widow put a coin into the box. It was very miserable. Then Jesus taught to disciples about true offering. Jesus declared that this woman put more offering than the rich. Why? The rich man put his part into the box, but the miserable widow put all thing in her daily life. Before God much offering consists of his devotion and his love to God. The text stressed this truth again by teaching true offering to us.

1. What is true offering?

The text reveals an obvious event to us. After Jesus rose the dead Lazarus out of his tomb, his sisters, Martha and Mary prepared a banquet for Jesus and his disciples in their house. Then Mary anointed on Jesus 's head and washed his foot with her hair with her tear. Then Iscariot Judah criticized Mary devotion, Verses 4-6 says, “[4](#)But Judas Iscariot, one of his disciples (he who was about to betray him), said, [5](#)“Why was this ointment not sold for three hundred denarii and given to the poor?” [6](#)He said this, not because he cared about the poor, but because he was a thief, and having charge of the money bag he used to help himself to what was put into it. “ Then Jesus says, “Jesus said, “Leave her alone, so that she may keep it^c for the day of my burial. [8](#)For the poor you always have with you, but you do not always have me.”

- Here we can find real offering, real devotion obviously.
 - In our lives when we always worship to God we have to remember this teaching to us.
- What is true devotion?

I. It is to devote our offering as the representative of our all things to the Lord.

Here, Mary offered her most valuable a pound of expensive ointment made from pure nard, to the Lord. How much is it? It was 200 denarii (a man's salary one year). Then the Lord evaluated that she offered much offering. True offering should include the offered himself as Cain and Abel.

Ex: Cain and Abel- same altar, same place, same time same method. But their result was different. Genesis 4:4-5 says “and Abel also brought of the firstborn of his flock and of their fat portions. And the Lord had regard for Abel and his offering, [5](#)but for Cain and his offering he had no regard. So Cain was very angry, and his face fell. “God looked at the offering and the offered. So we have to check up our offering in worship time, our praising, and our ministry.

II. It is to devote ourselves to the Lord than our neighbors.

Ex: Judah criticized Jesus’s action that accepted Mary’s anointed offering. Two kinds of her special devotion, 1) She offered herself to Jesus – her hair was used by the Lord. 2) She offered the best gift to the Lord. – 200 denarii value one time to the Lord. It seemed to be meaningless for temporary perfume. Then Jesus pointed, “Jesus said, “Leave her alone, so that she may keep it [c](#) for the day of my burial.”

Here, we have to learn that true offering is to offer only first Jesus himself.

III. It is to focus on the cross of Christ that is the redemption.

1. The Lord says “[7](#)Jesus said, “Leave her alone, so that she may keep it for the day of my burial. [8](#)For the poor you always have with you, but you do not always have me.” True offering is true worship. So the man who was saved out of his miserable sins should offer himself to God to proclaim the salvation to the world. Judah could not understand true meaning of the worship because he was not born again in his life. How about the Pharisees?

2. We should offer ourselves, our precious money and our whole life to God, the salvation is only the motive to offer true offering.

Ex: Livingstone’s offering

Conclusion:

1. True devotion shall bring about wonderful events those are; the Lord shall be glorified, the offered himself shall receive wonderful grace from God. Now the Lord search for true offering true worship in the earth. Although you are very poor, you can offer wonderful present to living God.

If we become a rich man in every area in our lives. Please follow the Scripture direction in

Malakai 3:10 “Bring the full tithe into the storehouse, that there may be food in my house. And thereby put me to the test, says the Lord of hosts, if I will not open the windows of heaven for you and pour down for you a blessing until there is no more need.

” What is the bugler? He is the man who ignores the tithe to offer the Lord.

What is God’s promise? It is to pour out wonderful money to us in our whole lives.

Remember the promise challenge it. if you want to become a rich man, obey this command in your life. May the blessing of God be with you obeying this command.

Let’s pray.

Heavenly Father.

We thank you for your wonderful truth, true offering true blessing.

Make us decided to obey this command for your glory.

Provide your grace to obey your word.

Although we are poor in our lives, make us become to provide much things to our neighbors and all the world. I pray these things in the name of Jesus. Amen.

[Khmer version]

មេរៀនទី 1 ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមានសិស្សគ្រប់ទាំងសាសន៍ (Making Disciples)

^{១៨} ឯព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងមកមានបន្ទូលនឹងគេថា គ្រប់ទាំងអំណាចបានប្រគល់មកខ្ញុំនៅលើស្ថានសួគ៌ ហើយលើផែនដីផង ^{១៩} ដូច្នេះចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមានសិស្សគ្រប់ទាំងសាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ ដោយនូវព្រះនាមព្រះវិបិតា ព្រះរាជបុត្រា នឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ ^{២០} ហើយបង្រៀនឲ្យគេកាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នាផង ហើយមើលខ្ញុំក៏នៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាជាពេលវែងដែរ ដរាបដល់បំផុតកល្ប។ (អាម៉ែន ៗ សេចក្តីអធិប្បាយ ដកស្រង់ពីព្រះគម្ពីរ ម៉ាថាយ ជំពូក២៨:១៨-២០)

សេចក្តីផ្តើម

នៅក្នុងឆ្នាំថ្មីនេះចូរទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ ហើយធ្វើព័ន្ធកិច្ចឲ្យធំបំផុតសម្រាប់ថ្វាយសិរីល្អទៅព្រះជាម្ចាស់ ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ជំពូក២៨:១៨-២០ រួចប្រកាសដំណឹងល្អទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ដើម្បីឲ្យគេមានកាតព្វកិច្ចនៅក្នុងលោកិយនេះ។

ការបង្ហាត់របស់ព្រះជាម្ចាស់គឺទ្រង់ហៅមកដើម្បីសង់ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ឡើងហើយធ្វើពុទ្ធិកិច្ចដោយទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ដោយផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយនិង បង្កើតឲ្យមានសិស្សគ្រប់ទាំងសាសន៍ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យហើយបង្រៀនឲ្យគេកាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលខ្ញុំបានបង្ហាត់ទាំងអស់។ ព្រះគម្ពីរ ធីម៉ូថេទី២ ជំពូក២:២ មានបន្ទូលថា៖ ឯអស់ទាំងសេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮអំពីខ្ញុំ នៅមុខស្ថាប័នជាច្រើននោះក៏ត្រូវធ្វើទុកនឹងមនុស្សស្មោះត្រង់ ដែលអាចនឹងបង្វឹកបង្រៀនតទៅអ្នកដទៃទៀតដែរ។

ប្រសិនបើយើងនិយាយការនេះឲ្យរាល់អតីតជាងនេះទៅ ព្រះគម្ពីរ កូលុសជំពូក២:៧ មានបន្ទូលថា៖ ដោយបានចាក់ឬហើយស្មាឡើងក្នុងទ្រង់ទាំងតាំងឡើងខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងសេចក្តីជំនឿដូចជាបានបង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ ព្រមទាំងអរព្រះគុណកាន់តែច្រើនផង។ នៅថ្ងៃនេះអ្នកគួរតែសម្រេចចិត្តថា៖ ជាដំបូងយើងត្រូវធ្វើជាសិស្សដ៏ពិតប្រាកដម្នាក់ រួចបន្ទាប់មកយើងត្រូវទៅបង្កើតសិស្សដ៏ទៃទៀតឲ្យគេក្លាយជាសិស្សដ៏ពិតដែរក្នុងឆ្នាំនេះ។

ទីមួយ៖ តើសិស្សជាអ្វី?

ភាសាក្រិច(Madetes) ពាក្យថាសិស្សនៅក្នុងភាសាក្រិច មានន័យថា ធ្វើជាកូនសិស្ស (To Make the pupil)រួចបន្ទាប់មកកូនសិស្សត្រូវតែធ្វើលក្ខណៈឲ្យដូចជាគ្រូ។ សិស្សរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺត្រូវត្រាប់តាមព្រះជាម្ចាស់។ លោកិយដ៏ពិតនៃព្រះគម្ពីរគឺ បើកសម្តែងដោយការត្រាប់តាមលោកិយនៃសេចក្តីពិត។

ឧទាហរណ៍៖ ខព្រះគម្ពីរ ការហ៊ុំព័ទ្ធលាសព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ គឺជា៖ វត្តមាន ព្រះចេស្ដា និង អំណាច គឺជារូបឆ្លុះនៃសិរីល្អនៃព្រះ ដែលជាការចម្បងទាំងស្រុង នៃសិរីល្អនៃព្រះ។ ការបង្កើតនៃរូបឆ្លុះរបស់ព្រះមានន័យថា ជាការត្រាប់តាមរូបឆ្លុះរបស់ព្រះនៃចិត្តគំនិត ពាក្យសំដី គោលបំណង សកម្មភាព និង លទ្ធផល។ ក្នុងពាក្យផ្សេងទៀត គឺជាការបើកសម្តែងពី លក្ខណៈរបស់ព្រះ គឺមានដូចជា សេចក្តីសុចរិត សេចក្តីមេត្តាករុណា និង សេចក្តីស្មោះត្រង់។ ជាក់ស្តែងនៅក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទបរិស័ទគឺជាការត្រាប់តាមព្រះគ្រីស្ទ ហើយត្រាប់តាមពួកសាវ័ក។ នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតគឺជាការ បញ្ជាក់អំពីតួនាទីបីយ៉ាងរបស់ព្រះមេស៊ី គឺជាកិច្ចការចម្បងនៃការបង្កើតសិស្ស នៃព្រះជាម្ចាស់គឺថា ពួកគេត្រូវតែមានមុខងារជា ហោរា ជាសម្តេចសង្ឃ និង ជាស្តេច។ នេះហើយគឺជាតួនាទីជាសិស្ស និង ក្រុមជំនុំ។ ដូច្នេះយើងរាល់គ្នាគួរតែធ្វើជាសិស្សរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងនិមិត្ត និង នៅក្នុងជីវិតរស់នៅពិតប្រាកដរបស់យើង។

បន្ទាប់មក តើបុគ្គលិកលក្ខណៈបែបណាខ្លះដែលសិស្សត្រូវមេសន្យ?

ក អ្នកនោះគឺត្រូវតែមានភាពសុចរិតដូចជាព្រះគ្រីស្ទ គឺមានន័យថា ត្រូវត្រាប់តាមសេចក្តីបរិសុទ្ធ ដែលមិនមែនជាចរិតលក្ខណៈរស់នៅតាមបែបលោកិយឡើយ ប៉ុន្តែរស់នៅតាមការញែកចេញពីលោកិយវិញ។ គឺដូចជា

ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ដែលបានចូលទៅក្នុងផ្ទះដែលមានលាបឈាមនៅលើក្របទ្វាភ្លាមៗ គឺដូចជាយើងបាន ញែកជីវិតយើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទដែរ។ ប្រសិនបើយើងរក្សាបាននៅភាពសុចរិតនោះយើងគឺជាសិស្សរបស់ ព្រះហើយ។

ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើការស្តីបន្ទោសទៅចំពោះពួកអាចារ្យ និង ពួកផារីស៊ី។ ដែលពួកគេបានទទួលនូវ ភាពស្រណុកសុខស្រួល ប៉ុន្តែ គេធ្វើដូចជាស្អប់នៃភាពស្រណុកសុខស្រួល។ ដូច្នេះពួកគេគឺជាមនុស្សដែល មានជីវិតស្មោះត្រង់ និង ជាមនុស្សកំពត។ នៅពេលដែលមានមនុស្សប្រព្រឹត្តមិនស្អាតនៅក្នុងរោង ឧបោសថ ពួកអាចារ្យទាំងនោះបានធ្វើការស្តីបន្ទោសទៅពួកគេ រួចបណ្តេញពួកគេចេញ ហើយបានប្រកាស អំពីសេចក្តីសុចរិត។

ដូច្នេះយើងគួរតែសង់នូវភាពជាព្រះជាម្ចាស់ឡើងវិញ ហើយយើងក៏ត្រូវការការស្រណុកតិចតួចដែរ ប៉ុន្តែមិនមែនតាមបំណងខ្ញុំទេគឺតាមបំណងព្រះហរទ័យនៃព្រះវិញ ។ មិនតែប៉ុន្មានសោត យើងក៏គួរតែស្រេច បញ្ជូននូវសេចក្តីសុចរិតផងដែរ។ នេះហើយជាសិស្ស នៃព្រះជាម្ចាស់។

ខ យើងគួរតែមានដូចនៅសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ យើងគួរតែមាននូវសេចក្តីសុចរិតទាំងអស់ គ្នា ការអត់ទោសឲ្យដោយគ្មានដែនកំណត់ និង សេចក្តីមេត្តាករុណា នេះហើយជាអត្តចរិតលក្ខណៈរបស់យើ ង។ តាមក្បួនខ្នាតនៃសេចក្តីមេត្តាករុណានៃព្រះគ្រីស្ទគឺដូចជាខ្ពស់ណាស់សម្រាប់ឲ្យយើងស្រឡាញ់ខ្លាំង សត្រូវរបស់យើង។ យើងត្រូវតែផ្តល់ក្តីមេត្តាទៅពួកគេព្រោះការមេត្តាអាចយកឈ្នះការជំនុំជំរះរបស់ព្រះបា ន។ សិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវគឺពេញដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា។

គ គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវតែមាននៅភាពស្មោះត្រង់។ ជាឧទាហរណ៍ គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវតែមាននៅភាពស្មោះ ត្រង់មួយរយភាគរយនៅក្នុងគំនិត ពាក្យសំដី និងសកម្មភាព។ ហើយការរស់នៅក្នុងការបន្ទាបខ្លួន។ ចំនែក ការមានអំនួតអួតអាងនឹងធ្វើឲ្យយើងបរាជ័យបានយ៉ាងស្រួល។

អស់អ្នកណាដែលមានចរិតលក្ខណៈទាំងបីនេះគឺជាសិស្សរបស់ព្រះជាម្ចាស់ហើយ។ ហើយព្រះជា ម្ចាស់ទ្រង់នឹងធ្វើការជាមួយគេរហូតទាល់តែគោលបំណងរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបំពេញដោយមានវត្តមាននៃព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ជាឧទាហរណ៍ ដូចជាលោកសាវ័កប៉ូលបានប្រគល់ជីវិតរបស់គាត់ទាំងស្រុងតាមការដោះ ស្រាយនៅបញ្ហារបស់គាត់ផ្ទាល់។ នៅក្នុងឆ្នាំថ្មីនេះយើងគួរតែមានការរីកចម្រើនលូតលាស់ឲ្យដូចជាសិស្ស របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយដាក់ចិត្តដាក់កាយរបស់យើងដើម្បីផ្លាស់ប្តូរអត្តចរិតរបស់យើង។

ទីពីរ៖ តើយើងធ្វើជាសិស្សរបស់ព្រះដោយរបៀបណា?

សេចក្តីបង្គាប់នៃការធ្វើជាសិស្ស៖ គឺជាការគ្រាប់តាមព្រះជាម្ចាស់ហើយសម្តែងចេញមកពីព្រះជាម្ចា ស៍។ នៅក្នុងក្រុមជំនុំជំរះរបស់កូរ៉េ មានការជាប់ទាក់ទងច្រើននៃការចង់ធ្វើជាសិស្សរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែពួកគេ

មានការដាច់ទាក់ទងច្រើនទៅចំពោះព្រះគុណពិសេសតាមរយៈការជួបជុំអធិស្ឋាននៅលើភ្នំ និង ការជួបជុំនៃ ចលនានៃការផ្លាស់ប្រែ។ល។ បន្ទាប់មកពួកគេធ្វើការទាក់ទងខ្លាំងនៅក្នុងការបង្កើតបង្គោលនៃភាពជាសិស្ស។

នៅក្នុងពាក្យមួយទៀតគឺថា៖ យើងគួរតែបង្កើតអ្នកជិតខាងរបស់យើង ធ្វើឲ្យដូចជាសង្ឃប្បវេណី។ នៅក្នុង លំដាប់លំដោយដើម្បីធ្វើជាសិស្សម្នាក់គឺត្រូវធ្វើឲ្យប្រាកដនៅការដើរតាមនៅបួនដំណាក់នេះ៖

- ១) យើងត្រូវតែដឹងពីដំណឹងល្អឲ្យបានច្បាស់។ យើងត្រូវតែយល់ដឹងពីដំណឹងល្អ ហើយបានទទួល នៅការផ្សាយដំណឹងល្អ។
- ២) យើងត្រូវតែបង្កើតជីវិតយើងឲ្យមានទម្លាប់ការថ្វាយបង្គំជាប្រចាំនៅក្នុងការរស់នៅរបស់យើង។ គឺ មានន័យថា យើងត្រូវការការដើរតាមនៃព្រលឹងវិញ្ញាណដោយផ្តល់ខ្លួនជាមួយការរស់នៅជាមួយនឹង ព្រះជាម្ចាស់។
- ៣) យើងត្រូវតែមានការរីកចម្រើនលូតលាស់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឲ្យបានល្អ(ដូចជាការសិក្សា ព្រះគម្ពីរ) ពួកគេត្រូវរៀនពីការស្តាប់បង្គាប់ ការថ្វាយដង្ហោយដប់ហូតមួយ ការរក្សានៅថ្ងៃឈប់សម្រាក និង ជីវិតពេញដោយការថ្វាយបង្គំ។
- ៤) យើងត្រូវតែធ្វើឲ្យមានប្រយោជន៍សម្រាប់អ្នកដទៃ គឺជាម្នាក់ដែលបានបង្កើតអ្នកផ្សេងទៀត (គេត្រូវ សៀវភៅទី១ ជំពូក២:៩) ដូចជា ផ្សាយដំណឹងល្អ ការឲ្យ ការធ្វើព័ន្ធកិច្ចជាដើម។

ទីបី៖ ហេតុអ្វីបានជាយើងត្រូវបង្កើតសិស្ស?

គោលបំណងរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺបង្កើតឲ្យមានសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ហើយដើម្បីផ្សាយដំណឹង ល្អទៅគ្រប់ទាំងមនុស្សទាំងអស់។ នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតគឺថា ចង្អុលទៅលើការផ្សាយដំណឹងល្អទៅគ្រប់ ទាំងសាសន៍។ វាគឺជាការនៅកំរិតខ្ពស់បំផុតនៃការតាំងសញ្ញា។

នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតគឺមានន័យថា រីករាយ អេម៉ាណូអែល(Immanuel) ដែលមានន័យថាព្រះគង់ ជាមួយព្រះ។

ហើយវាមិនមែនមានន័យថាក្នុងពេលអនាគតយើងត្រូវតែរីករាយជាមួយនឹងលោកិយ៍នោះទេ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះយើងត្រូវតែមានសេចក្តីអំណរនៅក្នុងផែនដីនេះវិញ។ ព្រះគម្ពីរម៉ាកុសជំពូក១៦:២០ មានបន្ទូលថា ឯពួកសិស្សគេចេញទៅប្រកាសប្រាប់នៅសព្វគ្រប់អង្គ ដោយមានព្រះអម្ចាស់ ធ្វើការជាមួយ ទាំងបញ្ជាក់ ព្រះបន្ទូល ដោយទីសំគាល់ ដែលកើតមកតាមក្រោយផង។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើការតាមរយៈការផ្សាយ ដំណឹងល្អរបស់ពួកសិស្ស និងសំដែងឲ្យឃើញពីទីសំគាល់ និង ការអះអាងនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ។

នេះហើយជាសារៈសំខាន់នៃអេម៉ាញូអែល នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀត គឺ ១ ការផ្សាយដំណឹងល្អត្រឹមត្រូវ ។ ២ មានទីសំគាល់ (ការដោះខ្លួនចេញពីវិញ្ញាណអាក្រក់ មានការបង្ហាញពីការពឹងផ្អែកថ្មី ការព្យាបាលឲ្យជា ពីពិសទាំងឡាយ)។ ៣)កិច្ចការពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺការបើកសម្តែងអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នេះជា បំណងនៃការផ្សាយដំណឹងល្អក្នុងភាពបង្កើតសិស្ស។នេះហើយជាអាណាចក្ររបស់ព្រះយ៉ាងពិតប្រាកដ ហើយក៏ជាការស្តារឡើងវិញនៃរូបឆ្លុះរបស់ព្រះដែរ។ នៅក្នុងការសង្ខេបបីជំហាននេះមានភាពជាសិស្ស ការ ផ្សាយដំណឹងល្អ និង ការស្តារឡើងវិញនៅរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ។ បន្ទាប់យើងអាចរស់នៅក្នុងជីវិតដ៏បរិបូណ៌បាន ហើយ។

បន្ទាប់មកតើជីវិតរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទមានសន្តិភាពដោយរបៀបណា? ខ្ញុំចូលចិត្តដើរតាមជីវិតជាគ្រី ស្ទបរិស័ទរបស់លោក ខាល់វីន(Calvin) ជាមួយនឹងការសង្ខេបបានយ៉ាងល្អមានដូចជា៖

- ១) អំពីគោលលិទ្ធិ- ដូចជាបញ្ញត្តិដប់ប្រការ សេចក្តីអធិស្ឋានលំនាំព្រះអម្ចាស់ និង គោលលិទ្ធិនៃពួក សាវ័ក។
- ២) ជីវិត- (ក) ការស្តាប់បង្គាប់ដោយការបន្ទាប់ខ្លួន (ខ) ការបដិសេធខ្លួនឯង (គ) ការលឺឈើឆ្កាងតាម ព្រះយេស៊ូវ (ឃ) ជីវិតរស់នៅដោតត្រឹមត្រូវក្នុងជីវិតបច្ចុប្បន្ន (ង) មានសេចក្តីសង្ឃឹម។ ភាពជាសិស្ស គឺត្រូវមានការរស់នៅប្រាំចំណុចនេះ។ យើងត្រូវការការលះបង់ច្រើនចំពោះការរស់នៅទាំងនេះពីព្រោះ ការធ្វើការខាងសាច់ឈាមគឺវាតឹងរឹងណាស់នៅក្នុងយើង។បងប្អូនបរិសុទ្ធជាទិស្រឡាញ់ ព្រះវិហារនៃ ព្រះគឺជាការជួបជុំសិស្សដែលពិតប្រាកដ។ ដើម្បីធ្វើជាសិស្សព្រះជាម្ចាស់គឺយើងត្រូវតែលះបង់ច្រើន ដោយសារតែពួកគេគឺជាសិស្សរបស់ព្រះជាម្ចាស់ មិនមែនជាសិស្សនៃមនុស្សលោកទេ។ ក្នុងន័យ ផ្សេងទៀតគឺថា យើងត្រូវតែដាក់ចិត្តដាក់កាយជាអ្នកគ្រាប់តាមនៅរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ។ ក៏ដូចជាលោក ខាល់វីន(Calvin) បានចង្អុលបង្ហាញ ដោយយើងគួរតែផ្ទុះទៅលើការស្តាប់បង្គាប់ដោយការបន្ទាប់ខ្លួន ការបដិសេធខ្លួនឯង ការលឺឈើឆ្កាងតាមព្រះជាម្ចាស់ ការចូលរួមទៅក្នុងជីវិតបច្ចុប្បន្ន និងជីវិតមានក្តី សង្ឃឹម។ នៅក្នុងចំណុចផ្សេងទៀត គឺបានចង្អុលបង្ហាញ ពីព្រះពរទាំងប្រាំបី នៅក្នុងព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ជំពូក ប្រាំ។ សូមឲ្យព្រះគុណនៃព្រះបាននៅជាមួយយើងអ្នកទាំងអស់គ្នាក្នុងឆ្នាំថ្មីនេះ។អាម៉ែន!

មេរៀនទី 2 ចូរទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ (Go to all nations) (Matt. 28:19-20)

^{១៩}ដូច្នេះចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមានសិស្សគ្រប់ទាំងសាសន៍ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ ដោយនូវព្រះនាម ព្រះវិតា ព្រះរាជបុត្រា និង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ ^{២០} ហើយបង្រៀនឲ្យគេកាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលខ្ញុំ បានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នាផង ហើយមើល ខ្ញុំក៏នៅជាមួយយើងអ្នករាល់គ្នាផង ដរាបដល់បំផុតកល្ប។ អាម៉ែន!

សេចក្តីផ្តើម

នៅក្នុងមនុស្សសម័យនេះគឺមានបញ្ហាជាច្រើនមានដូចជា បញ្ហានយោបាយ បញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុ បញ្ហាវប្បធម៌និង បញ្ហាសង្គមជាដើម។ យើងបានរង់ចាំមុនបញ្ហាទាំងនេះនៅក្នុងថ្ងៃបណ្តោះអាសន្ន ដោយយើងស្វែងរកនៅវិធីជាច្រើនដើម្បីដោះស្រាយ។ បន្ទាប់យើងបានដោះស្រាយវាបានដោយការស្តារឡើងវិញនសកម្មភាពផ្សាយដំណឹងល្អនេះជាព័ន្ធកិច្ចចំបងបំផុតនៅក្នុងបេសកកម្មក្រុមជំនុំ។ យើងជឿទៅលើដំណឹងល្អ។ នៅក្នុងប្រទេសកូរ៉េខាងត្បូង សហរដ្ឋអាមេរិក និងកម្ពុជាដំណោះស្រាយយ៉ាងពិតប្រាកដនោះគឺ ការត្រឡប់ទៅរកការបង្គាប់ដ៏អស្ចារ្យ ដែលមានក្នុងព្រះគម្ពីរ ម៉ាថាយ ជំពូក២៨:១៩-២០ ហើយស្តាប់បង្គាប់ដោយផ្ទាល់ដូចជាព័ន្ធកិច្ចចំបងនៃក្រុមជំនុំ។ នៅក្នុងពេលនេះយើងគិតថាហេតុអ្វីបានជាព័ន្ធកិច្ចមានសារៈសំខាន់ម្ល៉េះ និងហេតុអ្វីបានជាព័ន្ធកិច្ចជាប្រភពចំបងនៃ

បញ្ហា?

នៅពេលដែលខ្ញុំបានទទួលនៅព័ន្ធកិច្ចក្នុងប្រទេសកម្ពុជាខ្ញុំបានជួបបញ្ហានៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដែលថាគេបានដាក់អ្នកជឿឲ្យជ្រមុជទឹកអ្នកជឿដំបូង។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ម៉ាថាយ ជំពូក២៨:១៩-២០ បានបង្ហាញពីសេចក្តីបង្គាប់បួនគឺ ចូរទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍ បញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេ ដើម្បីបង្រៀនព្រះបន្ទូលព្រះ និងឲ្យគេស្តាប់បង្គាប់គ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ម៉ាតិថេ ជំពូក១៦ បានសំដែងសេចក្តីបង្គាប់ថា ចូរដើរទៅឯផែនដីនេះចុះរួចហើយប្រកាសដំណឹងល្អដល់ពួកគេចុះ។ នៅក្នុងនេះមានឃ្លាកិរិយាសំព្វពីរ គឺ ដើរទៅ ហើយនិងប្រកាស ហើយវាបានសង្ខេបថានៅព្រឹត្តិការណ៍នេះថា ចូរដើរទៅគ្រប់ទាំងជាតិសាសន៍ ប្រកាសដំណឹងល្អ ហើយនិង ផ្សាយដំណឹងល្អទៅពួកគេ។

គឺដូចជាយើងបានភ្ជាប់ខ្មែរជាមួយគ្នា នោះយើងបានឃើញនៅសេចក្តីបង្គាប់ដ៏អស្ចារ្យ នៃព្រះជាម្ចាស់ គឺត្រូវតែផ្សាយដំណឹងល្អ។ យើងដឹងថាការបង្កើតសិស្សគឺជាព័ន្ធកិច្ចចំបងរបស់ក្រុមជំនុំ។ តើយើងគួរធ្វើអ្វី? វាជាការផ្សាយដំណឹងល្អ។ អ្នកគួរតែទៅគ្រប់ទាំងជាតិសាសន៍ ហើយដើរឲ្យពេលសព្វពេញលោកិយដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ។ ធ្វើពាក្យនេះឲ្យខ្លីទៅព័ន្ធកិច្ចចំបងគឺ ផ្សាយដំណឹងល្អទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍។

តើការផ្សាយដំណឹងល្អជាអ្វី?

ទីមួយ៖ ការផ្សាយដំណឹងល្អគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះរបស់ក្រុមជំនុំ

ក្រុមជំនុំដែលព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលថានឹងសង់ក្រុមជំនុំទ្រង់ឡើងគួរតែបានចាប់ផ្តើមជាមួយការផ្សាយដំណឹងល្អ។ សកម្មភាពចំបងដែលពួកសាវ័កបានទទួលនោះគឺ ការផ្សាយដំណឹងល្អនេះឯង។ យើងគួរតែប្រកាសដំណឹងល្អដើម្បីសង់ក្រុមនុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ គឺដូចជាយើងប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយ

មានអ្នកស្តាប់ និងប្រែចិត្តនិងទទួលជឿតាមរយៈការធ្វើការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នេះហើយគឺជាសេចក្តីបង្គាប់នៃភាពជាសិស្សរបស់ព្រះទៅកាន់ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះអង្គ។ វាជាក្រុមជំនុំដែលមិនមែនជាភាពនៃសាវ័កដែលគ្មានភាពជាសាវ័ក ហើយបាត់បង់អំនាចចេស្ដា និងវត្តមាននៃភាពជាសាវ័ក។ តើអ្វីទៅដែលជាសញ្ញានៃភាពជាសាវ័កនៃក្រុមជំនុំដំបូងវាគឺជាការផ្សាយដំណឹងល្អទៅកាន់លោកិយ។ ហើយជាចុងក្រោយគឺទាមទារឲ្យក្រុមជំនុំផ្សាយដំណឹងល្អ។

មូលដ្ឋាននៃគ្រីស្ទបរិស័ទគឺបានត្រាស់ហៅពេញដោយអំនាចចេស្ដាមួយ គឺខ្ញុំជាព្រះគ្រីស្ទ។ប៉ុន្តែពួកគេបានប្រឆាំងកន្តើយចំពោះតម្លៃនេះហើយពួកគេបានស្លាប់ជាពុករលួយបាត់បង់ភាពជាអ្នកតំណាងនៃព្រះគ្រីស្ទ។ព្រឹត្តិការណ៍ដែលថាព្រះគ្រីស្ទនឹងគង់ជាមួយពួកគេនឹងកើតមានឡើងនៅក្នុងបទពិសោធន៍នៃអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អនោះ។ពីព្រោះបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យថានឹងកើតមានឡើងជាមួយអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ និងបេសកជននោះគឺ អេម៉ាញុអែល ដែលពួកគេបានដើរនៅក្នុងផ្លូវនៃព្រះពរ។

ទោះបីជាយ៉ាងណាការផ្សាយដំណឹងល្អខ្លួនឯងនឹងបង្ហាញនៅរូបឆ្លុះនៃសេចក្តីសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណា និងសេចក្តីស្មោះត្រង់ក្នុងការសង្កេតមើលនៅព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងលោកិយនេះ ដែលនេះជាកូនសោរសម្រាប់បើកទ្វារនៃនគរស្ថានសួគ៌។នៅក្នុងឆ្នាំថ្មីនេះយើងគួរតែប្រើកូនសោរនេះក្នុងជីវិតរស់របស់យើង។

ទីពីរ៖ គ្រប់ជាតិសាសន៍គឺជាកម្មវត្ថុសម្រាប់ការផ្សាយដំណឹងល្អ

ពាក្យថា ជាតិសាសន៍ គឺបានលេចឡើងដំបូងបន្ទាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍នៃប៉មបាបិល។ ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិជំពូក១១:៨ នេះជាការកំណត់ ក្រុមគ្រួសារ សង្គម ជាតិសាសន៍ ប្រទេសជាតិ ។ល។ បានប្រើរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ ឥឡូវនេះគឺមានប្រទេសចំនួន២៦០នៅលើពិភពលោក។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់យើងឲ្យទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍។ នៅត្រង់ចំណុចនេះយើងអាចស្វែងយល់ថាព្រះជាម្ចាស់ពិតជាយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការផ្សាយដំណឹងល្អទៅគ្រប់ទាំងគ្រួសារណាស់។ ហើយយើងក៏គួរតែចេញទៅ បួនពាន់(៤០០០)ភូមិនិងម្ភៃប្រាំខេត្តក្រុងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាជាមួយនឹងដំណឹងល្អ ដោយយោងទៅតាមសេចក្តីបង្គាប់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ព្រះជាម្ចាស់មានបំណងផ្សាយដំណឹងល្អគ្រប់ជាតិសាសន៍ដោយបានចាប់ផ្តើមដោយការរូបរួមតែមួយនៃគ្រួសារ រួចហើយពង្រីកទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍ រឺគ្រប់កុលសម្ព័ន្ធ។ ដូចជាកុលសម្ព័ន្ធនៃភ្នំមួយ បានទទួលដំណឹងល្អ ជំនឿនោះនឹងផ្សាយចេញទៅមនុស្សនិងសាសន៍ដទៃទៀតនៃភាគខាងកើតឈៀងខាងត្បូងនៃភូមិភាគអាស៊ី ដោយអំនាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដូច្នេះយើងត្រូវដឹងថាការផ្សាយដំណឹងល្អមួយគ្រួសារគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់។

ទីបី៖ ការផ្សាយដំណឹងល្អគឺជាសកម្មភាពនៃការលះបង់

ពេលរបស់យើង រូបកាយរបស់យើង សម្ភារៈរបស់យើង ការផ្គត់ផ្គង់របស់យើង។ល។ មានការស្នើសុំឲ្យមានការលះបង់ខ្ពស់ជាសញ្ញានៃស្វាមីភ័ក្ត្រ។ ការសិក្សានៃបេសកកម្មឲ្យន័យការផ្សាយដំណឹងល្អថា គ្រីស្ទបរិស័ទប្រកាសដំណឹងល្អទៅវប្បធម៌ដទៃទៀត។ ព្រះគម្ពីរម៉ាកុសបាននាយាយអំពីការប្រកាសដំណឹងល្អនៅក្នុងគ្រប់នៃការបង្កើតយ៉ាងលំអិត ព្រះគម្ពីរម៉ាកុសជំពូក១៦:១៥។ យើងគួរតែចាប់ផ្តើមការជ្រមុជទឹក ការបង្រៀន ហើយឲ្យគេកាន់តាមសេចក្តីបង្គាប់របស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងជីវិត ហើយបន្ទាប់មក ពួកគេគួរតែក្រោយជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ ពួកគេគួរតែទៅគ្រប់ទាំងជាតិសាសន៍ដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អទៅអ្នកដែលមិនទាន់បានជឿព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឲ្យគេបានជឿដែរ។នេះជាបេសកកម្មដ៏ងាយស្រួលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ យើងគួរតែធ្វើឲ្យប្រាកដនិង ត្រូវតែបម្រើទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។

សេចក្តីបង្គាប់ដែលធំជាងគេរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺការផ្សាយដំណឹងល្អដែលយើងត្រូវតែទៅគ្រប់ទាំងកុលសម្ព័ន្ធដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អគ្រប់មនុស្ស។ ដូច្នេះយើងត្រូវតែពិនិត្យមើលសកម្មភាពរបស់យើងដែរថាយើងគួរតែបម្រើដំណឹងល្អនិងបេសកកម្ម។

មេរៀនទី 2 អត្ថន័យនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក (The Meaning of Baptism)

^{២០} គឺក្នុងខណៈដែលសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ព្រះ បានរង់ចាំក្នុងជំនាន់លោកណូអេ កាលលោកកំពុងធ្វើទូកធំ ហើយនៅក្នុងទូកនោះមានមនុស្សតែបន្តិច គឺជនភ័យខ្លាចដែលបានរួចដោយសារទឹក ^{២១}ដែលទឹកនោះហើយ ជាគំរូពីបុណ្យជ្រមុជ ដែលជួយសង្គ្រោះយើងសព្វថ្ងៃនេះ មិនមែនជាការសំអាតក្តែលរបស់រូបសាច់ទេ គឺជាសេចក្តីសន្មតិរបស់បញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លាចំពោះព្រះវិញ្ញា ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ (ព្រះគម្ពីរពេត្រុសទី១ ជំពូក៣:២០-២១)

សេចក្តីផ្តើម

ខ្ញុំថ្វាយសិរីល្អទៅព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់ព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ដែលមានសម្រាប់សហរដ្ឋអាមេរិក ពីព្រោះកូនស្រីរបស់ខ្ញុំបានប្រសើរឡើងដោយសារព្រះគុណនៃព្រះជាម្ចាស់ និងថវិការព័ន្ធកិច្ចបានកើតឡើងក៏ដោយសារការអធិស្ឋានច្រើន តាមរយៈអ្នកបរិច្ចាគម្នាក់។ ជាការពិតខ្ញុំមានគម្រោងសាងសង់នៅមជ្ឈមណ្ឌលព័ន្ធកិច្ច CEMF នៅភ្នំពេញជាមួយនឹងទឹកប្រាក់ ពីរបីលានដុល្លារ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានធ្វើវាទេ។ ខ្ញុំក៏បានទទួលនៅថវិការខ្លះរួចខ្ញុំបានសម្រាប់ចិត្តសាងសង់មជ្ឈមណ្ឌលអប់រំនៅប៉ៃលិនវិញ ពីព្រោះអ្នកបរិច្ចាគចង់សាងសង់មជ្ឈមណ្ឌលអប់រំសម្រាប់ជាការចងចាំនៅអនុស្សាវរីយ៍មួយហើយនិងលោកគ្រូវិទ្យាបានអធិស្ឋាន

សម្រាប់មជ្ឈមណ្ឌលអប់រំនេះដែរ។ ដូច្នេះចាប់ពីខែមិថុនាឆ្នាំ២០២០ យើងនឹងបញ្ចប់ គម្រោងនៃការសាងសង់សម្រាប់ការផ្សាយដំណឹងល្អនៅគ្រប់ភូមិនៃខេត្តប៉ៃលិននេះ។ ឆាប់ៗនេះក្រុមព័ន្ធកិច្ច នៃការជួបប្រជុំអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អនឹងបានបញ្ចប់នៅខេត្តប៉ៃលិននេះ ហើយវានឹងបានចាប់ផ្តើមដោយ លោកគ្រូ ជឹម វិទ្យា។ នៅក្នុងខណៈនេះព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើឲ្យខ្ញុំយល់ដឹង ពីសេចក្តីពិតដ៏អស្ចារ្យ អំពីការ ផ្សាយដំណឹងល្អនិងមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសេចក្តីពិតនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំវិញ។ ក្នុងចំណោមនោះខ្ញុំបានយល់ពីអត្ថន័យពី ការជ្រមុជទឹកតាមរយៈការបង្រៀនរបស់លោកពេត្រុស។

លោកសាវ័កប៉ុលបានយល់ថាការឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមគឺជាការចង្អុលពីការជ្រមុជទឹកពីព្រោះជន ជាតិអ៊ីស្រាអែលបានឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមដោយពួកគេបានទទួលបទពិសោធន៍ពីសេចក្តីស្លាប់របស់ពួកគេ ហើយបានរស់ឡើងវិញដោយជំនឿ គឺដូចជាការសុគតរបស់ព្រះសង្គ្រោះនិងការរស់ឡើងវិញ។ វាមានន័យ ថា ជានិមិត្តសញ្ញាដែលបានក្លាយទៅជាការពិត។

ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយសាវ័កពេត្រុសបានយល់ដឹងពីព្រឹត្តិការណ៍នៃទឹកជំនន់លោកណូអេ គឺ បង្ហាញពីការជ្រមុជទឹកនៃប្រជាជនរបស់គាត់។ ដូចជាគួរសារលោកណូអេចំនួន៨នាក់បានរស់ ចេញពីទឹក ជំនន់ដោយសារទូក។ ដូច្នេះយើងក៏បានសង្គ្រោះឲ្យរួចពីអំពើបានដ៏អាក្រក់ដែរ។ ដូចជាយើងជឿថា យើង បានទទួលបទពិសោធន៍ពីសេចក្តីស្លាប់ និងពីការរស់ឡើងវិញដែរ។ ព្រះគម្ពីររ៉ូមដំណាក់កាល៖៣-៤ មានបន្ទូលថា *“តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអី ថា យើងទាំងប៉ុន្មានដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនោះគឺ បានទទួលជ្រមុជក្នុងសេចក្តីសុគតនៃទ្រង់ដែរ ដូច្នេះយើងបានត្រូវរកបំប្លែងយើងនឹងទ្រង់ហើយ ដោយទទួល ជ្រមុជក្នុងសេចក្តីស្លាប់ ដើម្បីឲ្យយើងបានដើរក្នុងជីវិតបែបថ្មី ដូចជាព្រះគ្រីស្ទបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ដោយសារសិរល្អនៃព្រះវរបិតាដែរ។”*

នៅថ្ងៃនេះយើងចង់ឲ្យគិតតើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកមានន័យយ៉ាងដូចម្តេចនៅក្នុងគ្រីស្ទបរិស័ទ?

ជាដំបូងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដំបូង (ដំហានទម្ងន់) ដើម្បីសង់ក្រុមជំនុំនៅក្នុងលោកិ យ៍នេះ។ ព្រះជាម្ចាស់បានសង្កត់ធ្ងន់រួចមកពួកសាវ័កផ្សាយដំណឹងល្អហើយត្រូវតែធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ ដោយនៅក្នុងព្រះនាមព្រះត្រៃឯក ក្នុងព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ដំណាក់កាល៖២៨:១៩មានបន្ទូលថា *“ដូច្នេះចុះទៅបញ្ចុះ បញ្ចូលឲ្យមានសិស្សគ្រប់ទាំងសាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ ដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជ បុត្រា និង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ”* ។ តើអ្វីដែលជាសកម្មភាពដំបូងរបស់ក្រុមជំនុំត្រូវតែធ្វើសម្រាប់អ្នកជឿ? វាគឺ ជាការផ្ទុកផ្តាក់ជ្រមុជទឹកឲ្យគាត់។

- យើងត្រូវតែទទួលស្គាល់ថាក្រុមជំនុំគឺជាការជួបប្រជុំក្រុមមនុស្សដែលបានទទួលការជ្រមុជទឹកនៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និង យើងត្រូវតែទទួលស្គាល់ថា គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវតែបានជ្រមុជទឹកដោយទឹកជាសាធារ

ណៈ។ ដូច្នេះយើងត្រូវដឹងថាបើគ្មានការជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេនោះក៏គ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះដែរ ហើយប្រសិនបើគ្មានការជ្រមុជទឹកដោយទឹក នោះក៏គ្មានការធានាអះអាងហើយក៏គ្មាននៅភាពត្រឹមត្រូវនៅ ក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទបរិសុទ្ធពេញលេញដែរ។ នេះជាសញ្ញាពិតប្រាកដនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង ដូចជាការ សំគាល់ខ្លះដែលមានដូចជា ការកាត់ស្បែក និងសញ្ញាឥន្ទនូជាដើម។

ដូច្នេះនៅពេលដែលយើងជឿព្រះគ្រីស្ទជាព្រះរបស់យើងយើងត្រូវតែស្នើសុំធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកដោយ ទឹកដូចជាការតាំងសញ្ញានៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ក្រុមជំនុំ។

ការធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យទារក គឺចង្អុលបង្ហាញពីពិធីជ្រមុជទឹកថា ឪពុកម្តាយដែលជាគ្រីស្ទបរិសុទ្ធ ទទួលបានការទទួលខុសត្រូវជំនួសសេចក្តីជំនឿនៃកូនរបស់ពួកគេ ដើម្បីបង្រៀនឲ្យត្រឹមត្រូវទៅតាមការតាំង សញ្ញានៃជីវិត។

ដូច្នេះយើងឲ្យសំណួរ៤ ទៅពួកគេហើយពួកគេត្រូវឆ្លើយជំនួសទៅចំពោះព្រះ។ ហើយបន្ទាប់មកទារក នឹងធំឡើងគេនឹងត្រូវទទួលសេចក្តីជំនឿម្តងទៀតទៅចំពោះព្រះដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ ជាមួយបញ្ញាចិត្តរបស់ គេ។ បន្ទាប់មកពិធីជ្រមុជទឹកនឹងមានឥទ្ធិពលទៅចំពោះពួកគេ។ ប្រសិនបើក្មេងៗដែលបានធ្វើពិធីរួចត្រូវ បាត់បង់ជីវិតដោយគ្រោះថ្នាក់ណាមួយ នោះយើងជឿថាពួកគេនឹងទទួលបានការសង្គ្រោះឲ្យរួចពីអំពើបានដ៏ អាក្រក់បាន ពីព្រោះគេគឺជាស្រ្តីនៃការតាំងសញ្ញា។ ដូច្នេះយើងគោរពការធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងជីវិត ផ្ទាល់ខ្លួន។ យើងទទួលស្គាល់ថា ថ្ងៃនៃពិធីជ្រមុជទឹកគឺប្រសើរជាងថ្ងៃខូបកំណើតរបស់យើង។

ទីពីរ៖ ពិធីជ្រមុជទឹកគឺជាការស្នើសុំថា ជាសេចក្តីសន្មតរបស់បញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លាចំពោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះគម្ពីរពេត្រុសទី១ជំពូក៣:២១ចែងថា៖

២១ ដែលទឹកនោះហើយ ជាគំរូពីបុណ្យជ្រមុជ ដែលជួយសង្គ្រោះយើងសព្វថ្ងៃនេះ មិនមែនជាការ សំអាតក្តីលរបស់រូបសាច់ទេគឺជាសេចក្តីសន្មតរបស់បញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លាចំពោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយសារព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ អត្ថន័យនៅក្នុងខ្មែរនេះគឺបង្ហាញពីគ្រីស្ទបរិសុទ្ធមាននៅបញ្ញាចិត្តដ៏ល្អ ហើយនេះជាក្បួនខ្នាតមួយសម្រាប់ឲ្យដឹងពីការល្អនិងការអាក្រក់ ព្រះនិងសាតាំង ពន្លឺនិងងងឹត។

នៅទីនេះសាវ័កពេត្រុសបានសង្កត់ធ្ងន់ពីអត្ថន័យនៃពិធីជ្រមុជទឹកដែលជាវិធានបន្ថែមទៀត។ ហេតុ អ្វី? ដោយសារតែពិធីជ្រមុជទឹកមិនមែនជាសញ្ញាធម្មតាប៉ុណ្ណោះទេក៏ប៉ុន្តែជាសញ្ញានៃជីវិតសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ។ *តើពិធីជ្រមុជទឹកជាអ្វី?*

វាគឺបានប្រើជាមុខងារនៃសតិសប្បជ្ជនៈល្អ។ នៅទីនេះបញ្ញាចិត្តគឺជាក្បួនខ្នាតសម្រាប់ដឹងនៅអ្វីល្អនិង អ្វីទៅខុស។ ស្តេចដាវីឌបានសារភាពថា វាគឺជាការស្ម័គ្រចិត្ត។ លោកប៉ុកបានបង្រៀនថា យើងត្រូវតែប្រុង ប្រយ័ត្ន ដើម្បីរក្សានៅបញ្ញាចិត្តល្អរបស់យើង ដោយដាវីឌតែមនុស្សជាច្រើនបានធ្វើឲ្យបាក់បែកនៅមុខតំណែង

របស់បញ្ញាចិត្តដ៏ល្អនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ ដូច្នេះជីវិតរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ គឺត្រូវដើរតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ត្រូវស្វែងរកនគរបស់ព្រះនិងបំណងព្រះរាជហរទ័យនៃព្រះដោយបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ តើ គ្រីស្ទបរិស័ទជាអ្វី?

គឺជាម្នាក់ដែលមានបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លា។ ដូចជាយើងបានកើតម្តងទៀតក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយនិងសេចក្តី ពិត។ បញ្ញាចិត្តរបស់យើងគឺបានកើតពីអំនាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ រួចយើងត្រូវស្វែងរកព្រះដែលមានព្រះជន្ម គង់ដោយការទំនាក់ទំនង។ ដូច្នេះយើងត្រូវសម្អាតការស្មោះត្រង់នៃវិញ្ញាណរួចឆ្លើយតបនៅការសុគតរបស់ ព្រះយេស៊ូវ ទៅចំពោះចិត្តដែលពេញដោយអំពើបាបដោយផ្ទាល់។

ដូច្នេះអស់អ្នកណាដែលបានជ្រមុជទឹកគួរតែរីករាយក្នុងសេចក្តីប្រកបជាមួយព្រះដែលមានព្រះជន្ម គង់នៅ។ នេះហើយជាសេចក្តីរីករាយនៅក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទបរិស័ទ។ ហើយគួរតែមានបទពិសោធន៍ពីព្រឹត្តិ ការណ៍នៅក្នុងចិត្តរបស់យើង គឺ សេចក្តីស្លាប់និងការរស់ឡើងវិញ នៅក្នុងជីវិតយើង។ នេះគឺជាអត្ថន័យពិត នៃការជ្រមុជទឹក។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសង្កត់ថា ប្រសិនបើគ្មានរណាបដិសេដខ្លួនឯងនោះទេនោះគាត់នឹង ពិតជាមិនអាចដើរតាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានឡើយ។

សេចក្តីបញ្ចប់

ពួកបរិសុទ្ធរបស់ខ្ញុំអើយ យើងត្រូវតែចេញទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អទៅពួកគេ ហើយនិងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទដោយដឹងពីអត្ថន័យនៃពិធីជ្រមុជទឹកនៅក្នុងជីវិតរស់នៅរបស់យើង។ យើងរាល់គ្នាបានសង្គ្រោះចេញពីអំពើបាប រួចទទួលបានឈើឆ្កាងរបស់ទ្រង់ និងការរស់ឡើងវិញជារបស់ខ្ញុំ។ ដូច្នេះយើងមាននៅសញ្ញាដែលមិនចេះប្រែប្រួលនៅក្នុងយើងដោយការជ្រមុជនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាមួយនឹងការជ្រមុជទឹកដោយទឹកក្នុងជីវិតរស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ ដូច្នេះយើងត្រូវរីករាយដើរតាមជាមួយព្រះ ដែលមានព្រះជន្មគង់នៅ ដោយចេញពីបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លា។ បន្ទាប់មកទៀតយើងអាចថ្វាយសិរីល្អនិងរីករាយ ជាមួយនឹងព្រះនៅក្នុងជីវិតរស់នៅរបស់យើង។ តើអ្នកមានបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លាទេ? តើអ្នករីករាយការប្រកបបរិទេ? ហើយតើអ្នកបដិសេដខ្លួនឯងទេ?

មេរៀនអធិប្បាយទី 4 ងាយដ៏ពិត (លោកបណ្ឌិត វ៉ាយ៉ុង យ៉ុង) (True Offering) by Rev. White Young

^១កាលមុនបុណ្យរំលង៦ថ្ងៃ នោះព្រះយេស៊ូវយាងមកដល់ដល់ភូមិបេថានី ជាកន្លែងឡាសារនៅ គឺជាអ្នក ដែលទ្រង់ប្រោសអោយរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ^២នៅទីនោះគេរៀបចំព្រះស្វាយថ្វាយទ្រង់ ហើយនាងម៉ែថាក់

ខ្វល់ខ្វាយបំរើ អែឡាសារ គាត់នៅក្នុងពួកអ្នកដែលអង្គុយនៅតុ ជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ។ នោះនាងម៉ារាយកប្រុង ក្រអូបទេព្វរសុទ្ធទ្វាណិ មានតំលៃណាស់ មកចាក់លាបព្រះបាទទ្រង់ រួចយកសក់នាងជូត ក្លិនក្រអូបនោះក៏ សាយឡើងពេញក្នុងផ្ទះ ។ ដូច្នេះពួកសិស្សទ្រង់ម្នាក់ឈ្មោះយូដាស-អ៊ីស្តារីយ៉ុត ជាកូនស៊ីម៉ូន ដែលរៀបនឹង បញ្ជូនទ្រង់ក៏និយាយឡើងថា ។ ម្តេចឡើយក៏មិនបានលក់ប្រេងក្រអូបនេះជា គីលែ៦០រៀល ដើម្បីចែកអោយ ដល់មនុស្សក្រីក្រវិញ ។ វានិយាយដូច្នោះ មិនមែនដោយវាយកចិត្តទុកដាក់នឹងមនុស្សក្រីក្រទេ គឺដោយព្រោះ វាជាចោរ វាកាន់ចង់ប្រាក់ ហើយក៏លួចយករបស់ដែលដាក់នៅក្នុងថង់នោះផង ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា កុំ អោយធ្វើនាងឡើយ ដ្បិតនាងបានទុកប្រេងក្រអូបនេះ សំរាប់ដល់ថ្ងៃបញ្ចុះខ្មោចខ្ញុំ ។ អែអ្នករាល់គ្នា តែងតែ មានពួកអ្នកក្រនៅជាមួយជាដំរាប តែខ្ញុំមិននៅជាមួយជាដំរាបទេ។ (យ៉ូហាន ១២:១-៨)

សេចក្តីផ្តើម

នៅក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ ដើម្បីរៀនពីជីវិតនៃការថ្វាយដង្ហាយដ៏ពិត គឺសំខាន់ណាស់ ព្រោះវាឆ្លុះ បញ្ចាំងពីជំនឿពិត។ នៅពេលយើងសង្កេតមើលអាយុកាលនៃដង្ហាយនៅក្នុងយើង នោះយើងអាចវាយតម្លៃកំ រិតនៃជំនឿរបស់យើងបានយ៉ាងល្អ។ ទោះបីជានរណាម្នាក់ត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ថាជាគ្រីស្ទបរិស័ទល្អ បំផុតក៏ដោយ ប្រសិនបើគាត់មិនស្មោះត្រង់ក្នុងអាកប្បកិរិយានៃការថ្វាយដង្ហាយត្រឹមត្រូវទេ គាត់នឹងត្រូវជួប ការលំបាកខ្លាំង។ ហេតុអ្វី? ពីព្រោះជីវិតនៃដង្ហាយរបស់គាត់ បង្ហាញពីសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់។ តើវាមាន ន័យថា គាត់បានថ្វាយប្រាក់ជាច្រើនដល់ព្រះវិ? ទេតើវាជាអ្វី? យោងទៅតាមបទគម្ពីរ លុយជាច្រើនមិនមែន ជាការថ្វាយច្រើននោះទេ ហើយប្រាក់តិចតួចក៏មិនមែនជាការថ្វាយតិចតួចដែរ។ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសមហេតុ ផលគឺខុសគ្នានឹងស្តង់ដារព្រះគម្ពីរ។

ម៉ាកុស ១២:៤១-៤៤ នៅគ្រាមួយព្រះយេស៊ូវទ្រង់គង់ទល់មុខនឹងឃ្លាំងនៅក្នុងសាលាប្រជុំ។ មានបុរសអ្នក មានម្នាក់ដាក់មាស ប្រាក់ជាច្រើនចូលទៅក្នុងឃ្លាំង ប៉ុន្តែមានស្រ្តីមេម៉ាយក្រីក្រម្នាក់បានដាក់ប្រាក់តែពីស្លឹង ដែលត្រូវជាកន្លះសេនចូលក្នុងឃ្លាំង ។ វាពិតជាកំសត់ខ្លាំងណាស់។ បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនដល់ សិស្សរបស់ទ្រង់អំពីដង្ហាយពិត។ ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសថា ស្រ្តីនេះបានថ្វាយថ្វាយច្រើនជាងអ្នកមាន។ ហេតុអ្វី? ដោយសារតែអ្នកមានយកពីរបស់ជាសំណល់របស់គាត់ចូលទៅក្នុងឃ្លាំង ប៉ុន្តែស្រ្តីមេម៉ាយក្រនេះ បានយករបស់ដែលនាងមានទាំងប៉ុន្មានសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិតខ្លួនមកថ្វាយវិញ។ នៅចំពោះព្រះភក្រ្តរបស់ព្រះ ការថ្វាយច្រើន កើតឡើងពីការលះបង់ និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់ចំពោះព្រះ។ នៅអត្ថបទថ្ងៃនេះសង្កត់ ធ្ងន់លើសេចក្តីពិតនេះម្តងទៀត ដោយបង្រៀនពីការថ្វាយដ៏ពិតប្រាកដដល់កាន់យើង។

ក.តើដង្ហាយដ៏ពិតជាអ្វី?

អត្ថបទព្រះគម្ពីរបង្ហាញពីព្រឹត្តិការណ៍ជាក់ស្តែងមួយសំរាប់យើង។ ក្រោយពីព្រះយេស៊ូវបានប្រោសឡាសារដែលបានស្លាប់ចេញពីផ្នូរ នោះបងស្រីរបស់គាត់ម៉ាថា និងម៉ារ៉ាបានរៀបចំពិធីជប់លៀងមួយសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវនិងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់នៅក្នុងផ្ទះ។ បន្ទាប់មកម៉ារ៉ាបានយកប្រេងក្រអូបមកចាក់លាបព្រះបាទទ្រង់ ហើយបានយកសក់នាងដូតដោយទឹកភ្នែករបស់នាង។ បន្ទាប់មកយ៉ូដាសអ៊ីស្ការីយ៉ុតបានវិចិត្រការលះបង់របស់ម៉ារី។^៤ ដូច្នេះពួកសិស្សទ្រង់ម្នាក់ឈ្មោះយូដាស-អ៊ីស្ការីយ៉ុត ជាកូនស៊ីម៉ូន ដែលរៀបនឹងបញ្ជូនទ្រង់ក៏និយាយឡើងថា^៥ ម្តេចឡើយក៏មិនបានលក់ប្រេងក្រអូបនេះជាតំលៃ៦០រៀល ដើម្បីចែកអោយដល់មនុស្សក្រីក្រវិញ^៦ វានិយាយដូច្នេះ មិនមែនដោយវាយកចិត្តទុកដាក់នឹងមនុស្សក្រីក្រទេ គឺដោយព្រោះវាជាចោរ វាកាន់ចង់ប្រាក់ ហើយក៏លួចយករបស់ដែលដាក់នៅក្នុងថង់នោះផង^៧ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា កុំអោយធ្វើនាងឡើយ ដ្បិតនាងបានទុកប្រេងក្រអូបនេះ សំរាប់ដល់ថ្ងៃបញ្ចុះខ្មោចខ្ញុំ^៨ អែអ្នករាល់គ្នា តែងតែមានពួកអ្នកក្រនៅជាមួយជារបរ តែខ្ញុំមិននៅជាមួយជារបរទេ។ - នៅកន្លែងនេះយើងរកឃើញការពិត នូវអ្វីទៅជាដង្វាយពិត និងការលះបង់ពិតប្រាកដ។

- ក្នុងជីវិតរបស់យើង ជានិច្ចកាលនៅពេលយើងថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ យើងត្រូវចងចាំការបង្រៀននេះដល់យើង។ តើការលះបង់ពិតប្រាកដគឺជាអ្វី?

១ គឺជាការថ្វាយដង្វាយរបស់យើង ក្នុងនាមជាអ្នកតំណាងអោយគ្រប់របស់ទាំងអស់របស់យើង ចំពោះព្រះអម្ចាស់។

នៅទីនេះម៉ារីបានថ្វាយប្រេងក្រអូបដ៏មានតម្លៃបំផុតមួយនាឈររបស់នាងធ្វើពីទេព្វីរសុទ្ធដល់ព្រះអម្ចាស់។ តើវាមានតម្លៃប៉ុន្មាន? វាមានចំនួន ៣០០ ដេណារ។ (ប្រហែលប្រាក់ខែចំនួនមួយឆ្នាំរបស់យើង)បន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់វាយតម្លៃថានាងបានថ្វាយដង្វាយជាច្រើន។ តង្វាយពិតគួរតែរួមបញ្ចូលទាំងចិត្តដែលគាត់បានថ្វាយដូចជាអេបិល។

ឧទាហរណ៍៖ កាអ៊ីននិងអេបិលបានថ្វាយដល់ព្រះនៅអាសនៈតែមួយកន្លែងតែមួយពេលតែមួយនិងវិធីសាស្ត្រដូចគ្នា ។ (និងចៀមគ្រាប់ធញ្ញជាតិ) ប៉ុន្តែលទ្ធផលរបស់ពួកគេគឺខុសគ្នា។ លោកប្បវត្តិ ១៤:៥-៥ ចែងថា « ហើយអេបិលក៏បានធ្វើដូចគ្នា គឺគាត់យកកូនជាដំបូង១ពីហ្វូងសត្វមកថ្វាយ ព្រមទាំងខ្លាញ់វាផង រួចព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចំពោះអេបិល នឹងដង្វាយរបស់គាត់^៩ តែមិនសព្វព្រះហឫទ័យចំពោះដង្វាយចំពោះកាអ៊ីនទេ នោះកាអ៊ីនក៏ក្តៅក្រហាយ ហើយឡើងទឹកមុខក្រញូរ។ ដូច្នេះយើងត្រូវតែពិនិត្យមើលការថ្វាយរបស់យើងនៅក្នុងពេលវេលាថ្វាយបង្គំពេលសរសើរនិងក្នុងកិច្ចបំរើរបស់យើង។

២. វាគឺដើម្បីលះបង់ខ្លួនយើងទៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ អ្នកជិតខាងរបស់យើង

យូដាបានរិះគន់សកម្មភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលបានទទួលយកដង្ហាយចាក់ប្រេងរបស់ម៉ារី។ ការលះបង់ពិសេសរបស់នាងមានចរិតពីរប្រភេទ, ទី១នាងបានថ្វាយខ្លួនដល់ (ល់ព្រះយេស៊ូវ សក់របស់នាងត្រូវបានគេប្រើសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់។ ទី២នាងបានជូនអំណោយល្អបំផុតដល់ព្រះអម្ចាស់។ (ការថ្វាយដង្ហាយតំលៃចំនួន ៣០០ ឌីណារីដល់ ព្រះអម្ចាស់។ វាហាក់ដូចជាគ្មានន័យទេសម្រាប់ទឹកអប់អាចរលាយបាត់ភ្លាមៗនេះ។ ព្រះ យេស៊ូវមានព្រះ បន្ទូលថា៖ «ទុក ឲ្យ នាងធ្វើតាមចិត្តនាងទៅដ្បិតនាងបានទុកប្រេងក្រអូបនេះសំរាប់ដល់ថ្ងៃបញ្ចុះខ្មោចខ្ញុំ។ នៅទីនេះយើងត្រូវរៀនថា ការថ្វាយដ៏ពិតប្រាកដ គួរតែត្រូវបានថ្វាយដល់ព្រះគ្រីស្ទ យេស៊ូវផ្ទាល់។

៣. វាគួរតែផ្ដោតលើឈើផ្កាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលជាព្រះអម្ចាស់នៃការប្រោសលោះ

ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា រហូតហូតរឹងអ្នករាល់គ្នាមិននៅជាមួយខ្ញុំឡើយ។ អ្នកក្រីក្រនៅជាមួយអ្នករទេ។ អ្នករាល់គ្នា តែងតែមានពួកអ្នកក្រនៅជាមួយជាដំរាប តែខ្ញុំមិននៅជាមួយជាដំរាបទេ។ តើតង្វាយពិតគឺជាអ្វី? តង្វាយពិតគឺជាការថ្វាយបង្គំពិត។ ដូច្នេះបុរសដែលបានសង្គ្រោះពីអំពើបាបដ៏សែនវេទនារបស់គាត់គួរតែថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះដើម្បីប្រកាសពីសេចក្តីសង្គ្រោះដល់ពិភពលោក។ យូដាមិនអាចយល់អត្ថន័យពិតនៃការថ្វាយបង្គំបានទេពីព្រោះគាត់មិនបានកើតជាថ្មីនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់ទេ។ ចុះយ៉ាងណាចំពោះពួកជាវិស៊ី? ហើយពួកគេក៏មិនអាចយល់ពីការថ្វាយពិតប្រាកដដែរពីព្រោះពួកគេមិនបានកើតជាថ្មីនៅក្នុងជីវិត។

ខ. យើងគួរតែផ្តល់ជូនខ្លួនយើងលុយដ៏មានតម្លៃនិងពេញមួយជីវិតរបស់យើងដល់ព្រះការសង្គ្រោះរបស់យើងគ្រាន់តែជាការផ្តល់ជូនការផ្តល់ជូនពិតប្រាកដប៉ុណ្ណោះ។

អតីត : ក្នុងនាមជាវីរស្នូនដែលជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាអាហ្វ្រិកដំបូងគេដែលបានថ្វាយតង្វាយរបស់គាត់នៅក្នុងពេលវេលាគោរពបូជាដោយសារគាត់ក្រីក្រខ្លាំងណាស់។ ពេលថង់យញ្ញបូជាមកជិតគាត់ស្រាប់តែគាត់ដាក់ក្បាលចូលទៅក្នុងកាបូប។ មនុស្សគ្រប់គ្នាមានការភ្ញាក់ផ្អើលចំពោះសកម្មភាពរបស់គាត់។ បន្ទាប់មកគាត់បានសារភាពប្រាប់ក្រុមជំនុំដោយស្មោះត្រង់។ ទោះបីខ្ញុំគ្មានប្រាក់ក៏ដោយខ្ញុំចង់ដាក់ជីវិតរបស់ខ្ញុំទាំងមូលទៅព្រះជំនួសការថ្វាយ។ ទីបំផុតគាត់បានលះបង់ខ្លួនឯងដើម្បីទៅអាវិហ្វ្រិកជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដល់ព្រះ។ នេះគឺជាតង្វាយពិត។

ខ្ញុំបានសង្កេតមើលព្រះវិហារកម្ពុជាអស់រយៈពេល ១៣ឆ្នាំ។ មនុស្សជាច្រើនរស់នៅជាទាសករលុយនិងលោភលន់ក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ លុយគឺជារូបចម្លាក់របស់ពួកគេ។ នៅក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទប្រសិនបើគាត់មិនត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាល្បែងព្រះគម្ពីរនោះគាត់គ្មានសង្ឃឹមទេនាពេលអនាគត។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់ភ្ញាក់ដឹង

ខ្លួនហើយធ្វើតាមការសន្យារបស់គាត់ចំពោះព្រះគាត់នឹងក្លាយជាមនុស្សអស្ចារ្យម្នាក់។ ដូច្នេះខ្ញុំសង្កត់ធ្ងន់លើ រឿង ៤ យ៉ាងចំពោះគ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូបដើម្បីរក្សា (២ជីវិតធម្មការ ចូលរួមស្មោះត្រង់ក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះ ៣ ដល់ព្រះដោយស្មោះត្រង់ ១០ភាគ ១ថ្វាយដង្ហាយ ការផ្សាយដំណឹងល្អ។ ល។

ម៉ាឡាគី ៣និយាយថា ១០៖ “ចូរយកមួយភាគដប់ពេញទៅក្នុងឃ្លាំងដើម្បី ឲ្យ មានអាហារនៅក្នុងផ្ទះ។ ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិនចង់បើកបង្អួចស្ថានបរមសុខអោយអ្នក រាល់គ្នាទេនោះយើងនឹងអោយពរដល់អ្នករាល់គ្នារហូតដល់លែងត្រូវការតទៅទៀត។

តើចោរជាអ្វី? គាត់គឺជាបុរសដែលព្រងើយកន្តើយចំពោះដង្ហាយមួយភាគក្នុងដប់ដើម្បីថ្វាយព្រះអម្ចាស់។ តើ ការសន្យារបស់ព្រះជាអ្វី? វាគឺជាការចាក់ប្រាក់ដ៏អស្ចារ្យដល់ពួកយើងក្នុងមួយជីវិតរបស់យើង។

សេចក្តីបញ្ចប់

ការលះបង់ពិតប្រាកដនឹងនាំមកនូវព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យទាំងនោះ។ ព្រះអម្ចាស់នឹងសំដែងសិរីរុងរឿងអ្នក ថ្វាយព្រះអង្គផ្ទាល់នឹងទទួលព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យពីព្រះជាម្ចាស់។ ឥឡូវនេះព្រះអម្ចាស់កំពុងស្វែងរកដង្ហាយ ពិតអ្នកថ្វាយបង្គំពិតនៅលើផែនដី។ ទោះបីអ្នកជាអ្នកក្រខ្លាំងអ្នកអាចផ្តល់តង្វាយដ៏អស្ចារ្យដល់ព្រះដ៏មានព្រះ ជន្មរស់។ ប្រសិនបើអ្នកចង់ក្លាយជាអ្នកមាននៅគ្រប់តំបន់ក្នុងជីវិតរបស់យើង។ សូមធ្វើតាមការណែនាំក្នុង ព្រះគម្ពីរថ្វាយដង្ហាយដោយចិត្តស្មោះដល់ព្រះ។ “ចងចាំការសន្យានិងប្រកួតប្រជែងវានៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។ បើអ្នកចង់ក្លាយជាអ្នកមានចូរធ្វើតាមបញ្ញត្តិនេះ។ ចាប់ពីពេលនេះទៅបោះចោលដើម្បីទទួលបានកាដូដោយ ឥតគិតថ្លៃ។ ឈរនៅចំពោះព្រះ។ ស្វែងរកតម្រូវការរបស់អ្នកចំពោះព្រះ។ សូមអោយព្រះគុណរបស់ព្រះជា ម្ចាស់ស្ថិតនៅជាមួយអ្នកក្នុងការប្រតិបត្តិតាមបទបញ្ជានេះ។

សូមអធិស្ឋាន

ព្រះវរបិតាស្វគិ យើងសូមអរគុណចំពោះសេចក្តីពិតដ៏អស្ចារ្យការផ្តល់ជូនពិតនិងពរជ័យពិតធ្វើឱ្យយើង សម្រេចចិត្តគោរពតាមបទបញ្ជារបស់ទ្រង់សម្រាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់។ ផ្តល់នូវព្រះគុណរបស់អ្នកដើម្បីគោរព តាមពាក្យរបស់អ្នក។ ទោះបីយើងក្រក្នុងជីវិតក៏ដោយធ្វើឱ្យយើងក្លាយជាអ្នកផ្តល់អ្វីៗជាច្រើនដល់អ្នកជិតខាង និងពិភពលោកទាំងមូល។ ខ្ញុំអធិស្ឋានគ្រប់ការទាំងអស់នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន!

មេរៀនទី 5 អត្ថន័យនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក (The Meaning of Baptism)

^{២០} គឺក្នុងខណៈដែលសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ព្រះ បានរង់ចាំក្នុងជំនាន់លោកណូអេ កាលលោកកំពុងធ្វើទូកធំ ហើយនៅក្នុងទូកនោះមានមនុស្សតែបន្តិច គឺជនភ័យខ្លាចដែលបានរួចដោយសារទឹក ^{២១} ដែលទឹកនោះហើយ ជាគំរូពីបុណ្យជ្រមុជ ដែលជួយសង្គ្រោះយើងសព្វថ្ងៃនេះ មិនមែនជាការសំអាតក្អែករបស់រូបសាច់ទេ គឺជាសេចក្តីសន្មតរបស់បញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លាចំពោះព្រះវិញ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ (ព្រះគម្ពីរពេត្រុសទី១ ជំពូក៣:២០-២១)

សេចក្តីផ្តើម

ខ្ញុំថ្វាយសិរីល្អទៅព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់ព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ដែលមានសម្រាប់សហរដ្ឋអាមេរិក ពីព្រោះកូនស្រីរបស់ខ្ញុំបានប្រសើរឡើងដោយសារព្រះគុណនៃព្រះជាម្ចាស់ និងថវិការព័ន្ធកិច្ចបានកើតឡើងក៏ដោយសារការអធិស្ឋានច្រើន តាមរយៈអ្នកបរិច្ចាគម្នាក់។ ជាការពិតខ្ញុំមានគម្រោងសាងសង់នៅមជ្ឈមណ្ឌលព័ន្ធកិច្ច CEMF នៅភ្នំពេញជាមួយនឹងទឹកប្រាក់ ពីរបីលានដុល្លារ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានធ្វើវាទេ។ ខ្ញុំក៏បានទទួលនៅថវិការខ្លះរួចខ្ញុំបានសម្រាប់ចិត្តសាងសង់មជ្ឈមណ្ឌលអប់រំនៅប៉ៃលិនវិញ ពីព្រោះអ្នកបរិច្ចាគចង់សាងសង់មជ្ឈមណ្ឌលអប់រំសម្រាប់ជាការចងចាំនៅអនុស្សាវរីយ៍មួយហើយនិងលោកគ្រូវិទ្យាបានអធិស្ឋានសម្រាប់មជ្ឈមណ្ឌលអប់រំនេះដែរ។ ដូច្នេះចាប់ពីខែមិថុនាដល់ខែតុលា ២០២០ យើងនឹងបញ្ចប់គម្រោងនៃការសាងសង់សម្រាប់ការផ្សាយដំណឹងល្អនៅគ្រប់ភូមិនៃខេត្តប៉ៃលិននេះ។ ឆាប់ៗនេះក្រុមព័ន្ធកិច្ចនៃការជួបប្រជុំអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អនឹងបានបញ្ចប់នៅខេត្តប៉ៃលិននេះ ហើយវានឹងបានចាប់ផ្តើមដោយលោកគ្រូ ជឹម វិទ្យា។ នៅក្នុងខណៈនេះព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើឲ្យខ្ញុំយល់ដឹង ពីសេចក្តីពិតដ៏អស្ចារ្យ អំពីការផ្សាយដំណឹងល្អនិងមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសេចក្តីពិតនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំវិញ។ ក្នុងចំណោមនោះខ្ញុំបានយល់ពីអត្ថន័យពីការជ្រមុជទឹកតាមរយៈការបង្រៀនរបស់លោកពេត្រុស។

លោកសាវ័កប៉ូលបានយល់ថាការឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមគឺជាការចង្អុលពីការជ្រមុជទឹកពីព្រោះជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមដោយពួកគេបានទទួលបទពិសោធន៍ពីសេចក្តីស្លាប់របស់ពួកគេ ហើយបានរស់ឡើងវិញដោយជំនឿ គឺដូចជាការសុគត់របស់ព្រះសង្គ្រោះនិងការរស់ឡើងវិញ។ វាមានន័យថា ជានិមិត្តសញ្ញាដែលបានក្លាយទៅជាការពិត។

ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយសាវ័កពេត្រុសបានយល់ដឹងពីព្រឹត្តិការណ៍នៃទឹកជំនន់លោកណូអេ គឺ បង្ហាញពីការជ្រមុជទឹកនៃប្រជាជនរបស់គាត់។ ដូចជាគូសារលោកណូអេចំនួន៨នាក់បានរស់ ចេញពីទឹក ជំនន់ដោយសារទូក។ ដូច្នេះយើងក៏បានសង្គ្រោះឲ្យរួចពីអំពើបានដ៏អាក្រក់ដែរ។ ដូចជាយើងជឿថា យើង បានទទួលបទពិសោធន៍ពីសេចក្តីស្លាប់ និងពីការរស់ឡើងវិញដែរ។ ព្រះគម្ពីររ៉ូមដំណាក់កាល៖៣-៤ មានបន្ទូលថា *“តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអី ថា យើងទាំងប៉ុន្មានដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនោះគឺ បានទទួលជ្រមុជក្នុងសេចក្តីសុគតនៃទ្រង់ដែរ ដូច្នេះយើងបានត្រូវរកបំបាត់ជាមួយនឹងទ្រង់ហើយ ដោយទទួល ជ្រមុជក្នុងសេចក្តីស្លាប់ ដើម្បីឲ្យយើងបានដើរក្នុងជីវិតបែបថ្មី ដូចជាព្រះគ្រីស្ទបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ដោយសារសិរល្អនៃព្រះវរបិតាដែរ។”*

នៅថ្ងៃនេះយើងចង់ឲ្យគិតតើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកមានន័យយ៉ាងដូចម្តេចនៅក្នុងគ្រីស្ទបរិស័ទ?

ជាដំបូងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដំបូង (ដំហានទម្ងន់) ដើម្បីសង់ក្រុមជំនុំនៅក្នុងលោក យ៍នេះ។ ព្រះជាម្ចាស់បានសង្កត់ធ្ងន់រួចមកពួកសាវ័កផ្សាយដំណឹងល្អហើយត្រូវតែធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ ដោយនៅក្នុងព្រះនាមព្រះត្រៃឯក ក្នុងព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ដំណាក់កាល៖២៨:១៩មានបន្ទូលថា *“ដូច្នេះចុះទៅបញ្ចុះ បញ្ចូលឲ្យមានសិស្សគ្រប់ទាំងសាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ ដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជ បុត្រា និង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ ។”* តើអ្វីដែលជាសកម្មភាពដំបូងរបស់ក្រុមជំនុំត្រូវតែធ្វើសម្រាប់អ្នកជឿ? វាគឺ ជាការផ្ទុកផ្គត់ផ្គង់ជ្រមុជទឹកឲ្យគាត់។

- យើងត្រូវតែទទួលស្គាល់កថាបរិក្ខេបជំនុំគឺជាការជួបប្រជុំក្រុមមនុស្សដែលបានទទួលការជ្រមុជទឹកនៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និង យើងត្រូវតែទទួលស្គាល់ថា គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវតែបានជ្រមុជទឹកដោយទឹកជាសាធារ ណៈ។ ដូច្នេះយើងត្រូវដឹងថាបើគ្មានការជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេនោះក៏គ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះដែរ ហើយប្រសិនបើគ្មានការជ្រមុជទឹកដោយទឹក នោះក៏គ្មានការធានាអះអាងហើយក៏គ្មាននៅភាពត្រឹមត្រូវនៅ ក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទបរិស័ទពេញលេញដែរ។ នេះជាសញ្ញាពិតប្រាកដនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង ដូចជាការ សំគាល់ខ្លះដែលមានដូចជា ការកាត់ស្បែក និងសញ្ញាឥន្ទនូជាដើម។

ដូច្នេះនៅពេលដែលយើងជឿព្រះគ្រីស្ទជាព្រះរបស់យើងយើងត្រូវតែស្នើសុំធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកដោយ ទឹកដូចជាការតាំងសញ្ញានៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ក្រុមជំនុំ។

ការធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យទារក គឺចង្អុលបង្ហាញពីពិធីជ្រមុជទឹកថា ឪពុកម្តាយដែលជាគ្រីស្ទបរិស័ ទត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវជំនួសសេចក្តីជំនឿនៃកូនរបស់ពួកគេ ដើម្បីបង្រៀនឲ្យត្រឹមត្រូវទៅតាមការតាំង សញ្ញានៃជីវិត។

ដូច្នេះយើងឲ្យសំណួរ៤ ទៅពួកគេហើយពួកគេត្រូវឆ្លើយជំនួសទៅចំពោះព្រះ។ ហើយបន្ទាប់មកទារក
នឹងធំឡើងគេនឹងត្រូវទទួលសេចក្តីជំនឿម្តងទៀតទៅចំពោះព្រះដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ ជាមួយបញ្ញាចិត្តរបស់
គេ។ បន្ទាប់មកពិធីជ្រមុជទឹកនឹងមានឥទ្ធិពលទៅចំពោះពួកគេ។ ប្រសិនបើក្មេងៗដែលបានធ្វើពិធីរួចត្រូវ
បាត់បង់ជីវិតដោយគ្រោះថ្នាក់ណាមួយ នោះយើងជឿថាពួកគេនឹងទទួលបានការសង្គ្រោះឲ្យរួចពីអំពើបានដ៏
អាក្រក់បាន ពីព្រោះគេគឺជាស្រ្តីនៃការតាំងសញ្ញា។ ដូច្នេះយើងគោរពការធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងជីវិត
ផ្ទាល់ខ្លួន។ យើងទទួលស្គាល់ថា ថ្ងៃនៃពិធីជ្រមុជទឹកគឺប្រសើរជាងថ្ងៃខូបកំណើតរបស់យើង។

ទីពីរ៖ ពិធីជ្រមុជទឹកគឺជាការស្នើរសុំថា ជាសេចក្តីសន្មតរបស់បញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លាចំពោះព្រះវិញ
ព្រះគម្ពីរពេត្រុសទី១ជំពូក៣:២១ចែងថា៖

២១ ដែលទឹកនោះហើយ ជាគំរូពីបុណ្យជ្រមុជ ដែលជួយសង្គ្រោះយើងសព្វថ្ងៃនេះ មិនមែនជាការ
សំអាតក្អែករបស់រូបសាច់ទេគឺជាសេចក្តីសន្មតរបស់បញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លាចំពោះព្រះវិញ ដោយសារព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ អត្ថន័យនៅក្នុងខ្លះនេះគឺបង្ហាញពីគ្រីស្ទបរិសុទ្ធមាននៅបញ្ញាចិត្តដ៏ល្អ
ហើយនេះជាក្បួនខ្នាតមួយសម្រាប់ឲ្យដឹងពីការល្អនិងការអាក្រក់ ព្រះនិងសាតាំង ពន្លឺនិងងងឹត។

នៅទីនេះសាវ័កពេត្រុសបានសង្កត់ធ្ងន់ពីអត្ថន័យនៃពិធីជ្រមុជទឹកដែលជាវិជ្ជមានបន្ថែមទៀត។ ហេតុ
អ្វី? ដោយសារតែពិធីជ្រមុជទឹកមិនមែនជាសញ្ញាធម្មតាប៉ុណ្ណោះទេក៏ប៉ុន្តែជាសញ្ញានៃជីវិតសម្រាប់សេចក្តីស
ង្គ្រោះ។ *តើពិធីជ្រមុជទឹកជាអ្វី?*

វាគឺបានប្រើជាមុខងារនៃសតិសប្បជ្ជនៈល្អ។ នៅទីនេះបញ្ញាចិត្តគឺជាក្បួនខ្នាតសម្រាប់ដឹងនៅអ្វីល្អនិង
អ្វីទៅខុស។ ស្តេចដាវីឌបានសារភាពថា វាគឺជាការស្ម័គ្រចិត្ត។ លោកប៉ុកបានបង្រៀនថា យើងត្រូវតែប្រុង
ប្រយ័ត្ន ដើម្បីរក្សានៅបញ្ញាចិត្តល្អរបស់យើង ដោយដាវតែមនុស្សជាច្រើនបានធ្វើឲ្យបាក់បែកនៅមុខតំណែង
របស់បញ្ញាចិត្តដ៏ល្អនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ ដូច្នេះជីវិតរបស់គ្រីស្ទបរិសុទ្ធ គឺត្រូវដើរតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ត្រូវស្វែងរកនគរបស់ព្រះនិងបំណងព្រះរាជហរទ័យនៃព្រះដោយបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ *តើ
គ្រីស្ទបរិសុទ្ធជាអ្វី?*

គឺជាម្នាក់ដែលមានបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លា។ ដូចជាយើងបានកើតម្តងទៀតក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយនិងសេចក្តី
ពិត។ បញ្ញាចិត្តរបស់យើងគឺបានកើតពីអំនាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ រួចយើងត្រូវស្វែងរកព្រះដែលមានព្រះជន្ម
គង់ដោយការទំនាក់ទំនង។ ដូច្នេះយើងត្រូវសម្អាតការស្មោះត្រង់នៃវិញ្ញាណរួចឆ្លើយតបនៅការសុគតរបស់
ព្រះយេស៊ូវ ទៅចំពោះចិត្តដែលពេញដោយអំពើបាបដោយផ្ទាល់។

ដូច្នេះអស់អ្នកណាដែលបានជ្រមុជទឹកគួរតែរីករាយក្នុងសេចក្តីប្រកបជាមួយព្រះដែលមានព្រះជន្ម
គង់នៅ។ នេះហើយជាសេចក្តីរីករាយនៅក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទបរិសុទ្ធ។ ហើយគួរតែមានបទពិសោធន៍ពីព្រឹត្តិ

ការណ៍នៅក្នុងចិត្តរបស់យើង គឺ សេចក្តីស្លាប់និងការរស់ឡើងវិញ នៅក្នុងជីវិតយើង។ នេះគឺជាអត្ថន័យពិត នៃការជ្រមុជទឹក។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសង្កត់ថា ប្រសិនបើគ្មានរណាបដិសេដខ្លួនឯងនោះទេនោះគាត់នឹង ពិតជាមិនអាចដើរតាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានឡើយ។

សេចក្តីបញ្ចប់

ពួកបរិសុទ្ធរបស់ខ្ញុំអើយ យើងត្រូវតែចេញទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អទៅពួកគេ ហើយនិងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទដោយដឹងពីអត្ថន័យនៃពិធីជ្រមុជទឹកនៅក្នុងជីវិតរស់នៅរបស់យើង។ យើងរាល់គ្នាបានសង្គ្រោះចេញពីអំពើបាប រួចទទួលបាននៅឈើឆ្កាងរបស់ទ្រង់ និងការរស់ឡើងវិញជារបស់ខ្ញុំ។ ដូច្នេះយើងមាននៅសញ្ញាដែលមិនចេះប្រួលប្រែនៅក្នុងយើងដោយការជ្រមុជនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាមួយនឹងការជ្រមុជទឹកដោយទឹកក្នុងជីវិតរស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ ដូច្នេះយើងត្រូវរីករាយដើរតាមជាមួយព្រះ ដែលមានព្រះជន្មគង់នៅ ដោយចេញពីបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លា។ បន្ទាប់មកទៀតយើងអាចថ្វាយសិរីល្អនិងរីករាយ ជាមួយនឹងព្រះនៅក្នុងជីវិតរស់នៅរបស់យើង។ *តើអ្នកមានបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លាអីទេ? តើអ្នករីករាយការប្រកបអីទេ? ហើយតើអ្នកបដិសេដខ្លួនឯងអីទេ?*